

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čerkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/3 strani
Din 250.—, 1/10 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Nasledki vojne.

Vojna, ki jo je ob izbruhu vojnih zapletljajev med Abesinijo in Italijo imenoval zunanji minister Zedinjenih držav Severne Amerike g. Hull »okruten in krvav instrument«, je že začela kazati svoje posledice na gospodarskem, odnosno finanč. področju. Najprej se je pokazal zanimiv pokret v vrstah mednarodnega velekapitala, in sicer v dvojni smeri. Prva je: zavarovanje kapitala, druga pa: dobičkanosno izkoriščanje sedanjega položaja.

Kar se tiče prve težnje, je značilno dejstvo odliv zlata iz Evrope v Ameriko. Od 10. septembra do 10. oktobra — torej tekom enega meseca — je odtok iz Evrope v Ameriko 70 milijonov funtov zlata. Od teh odpade 19 milijonov na Anglijo, 34 na Francijo, 17 na Nizozemsko. Mednarodni bogataši smatrajo, kakor iz tega dejstva sledi, Evropo za prenemiren teren, da bi ji zaupali usodo svojih zlatih milijonov. Amerika igra na piščalko miru in takšni zvoki imajo veliko privlačnejšo silo za tiste, ki bi radi oskrbeli svojim milijonom največjo varnost.

Mednarodni velekapital pa je tudi takoj izrabil ugoden položaj, da čim bolj dobičkanosno placira svoje milijone. Za vojskovanje je treba, kakor je rekel stari avstrijski general Montekukuli, denarja, denarja, denarja. Brez njega ni ne kanonov, ne tankov, ne letal, ne streliva, ne hrane in vsega, kar je vojakom potrebno. Za vojno industrijo je nastopil čas obilne žetve, žanje namreč dobičke. In da bi sigurnejše prišla do izkupička (Abesinija ima bore malo suhega denarja), je stopila v zvezo z ono kapitalistično skupino, ki je sklenila z Abesinijo 20. avgusta 1935 pogodbo za izkoriščanje petrolejskih vrelcev. Ena največjih oboroževalnih industrijskih družb na svetu, tvrdka Vickers Armstrong, pošilja sedaj v Abesinijo kanone, tanke, strojnice, metalce min, puške itd., plačilo za to pa bo dobila iz izkoriščanja petrolejskih vrelcev in zlatih rudnikov.

Velekapital je torej takoj zavzel svoje stališče napram vojni, čim se je začela. Evropske države pa še vedno razmišljajo o gospodarskih sankcijah (kazenskih odredbah) zoper Italijo. Največjo nepopustljivost v tem oziru kaže Anglija. Francija posreduje med Italijo in Zvezo narodov, katera je z glasovi 51 držav Italijo proglasila kot začetnico vojne, ki se zoper njo naj nastopa s sankcijami. Izvedbe teh sankcij se ne bodo udeležile vse države. Države izven ženevske Zveze niso k tem sankci-

jam zavezane. Nemčija bo ostala nevtralna ter bo trgovala, s komerkoli hoče. Japonska trguje z Abesinijo v obsegu, ki mesečno narašča. Avstrija in Madžarska sta v Ženevi izjavili, da se sankcij zoper Italijo ne udeležita; zato pa v tem večji meri uvažata svoje blago v Italijo. Naša država, kakor tudi Rumunija pa zahtevata odškodnino za upadek trgovine z Italijo, ako se bosta morali pridružiti izvedbi sankcij zoper to državo.

Kar se Italije same tiče, pomenja vojna z Abesinijo ogromno obremenitev njenih financ in velikanške zahteve na njeno gospodarstvo. Kako bo to ogrom-

no breme prenesla, ali bodo njene finance vzdržale in kako dolgo, to je njena stvar. Italijanska vlada izjavlja, da so njene finance dovolj močne ter da se sankcij ne boji. Vendar pa je že izdala celo vrsto ukrepov o uporabi mesa, papirja, elektrike in premoga. Kart za živežne potrebe zazdaj še ne misli vpeljati, ker se zanaša na disciplino italijanskega naroda. V naglici nakupuje Italija velike količine blaga v raznih evropskih državah, zlasti v Nemčiji, Belgiji, Nizozemski in Švici. Velike količine mesa prihajajo iz Južne Amerike: iz Brazilije in Argentine. Tako cvete nekaterim kupčija ter rodi lepe dobičke, ko gromijo topovi ter se na bojiščih preliva človeška kri.

V NAŠI DRŽAVI.

Knez namestnik Pavle se je vrnil dne 3. novembra po daljšem bivanju v Londonu nazaj v Beograd.

Narodna skupščina se bo sestala k nednemu jesenskem zasedanju najbrž 7. novembra.

Državna pomoč glede prehrane pasivnim krajem. Zadnjič smo poročali, da je odobrila vlada kredit 8 milijonov za nakup prehrane onim krajem, ki so letos trpeli vsled suše. K prvotnim 8 milijonom je dodjal ministrski svet še nadaljnjih 12 milijonov. Slovenija dobi na posredovanje ministrov dr. A. Korošca in dr. Kreka 500.000 Din za siromašno kmečko prebivalstvo v Beli in Suhi Krajini.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Ljudsko glasovanje na Grškem. Ponovno smo že pisali, da se bo vršilo v Grčiji 3. novembra ljudsko glasovanje za monarhijo ali republiko. Ta odločilni dan je bil res zadnje nedeljo. Za kralja Jurija II. je bilo oddanih nad 90 odstotkov glasov.

Podaljšanje regentstva. Po končanem plebiscitu je podaljšala vlada regentstvo ali pravico do vrhovne vlade generalu Kondilisu, dokler se ne vrne iz inozemstva kralj Jurij II.

Nov denar bodo izdali na Grškem. Po končanem plebiscitu, ki je izpadel za kralja, bodo zamenjali dosedanji denar z republikanskimi znaki z novim, ki bo imel na eni strani napis »Kraljevina Grčija«, na drugi pa podoba kralja Jurija II.

Gospodarski pritiski na Italijo sledijo eden za drugim. Dne 30. oktobra so

stopile v veljavo gospodarske kazenske odredbe ali sankcije števil. 2. Te sankcije prepovedujejo italijanski vladi in italijanskim podjetjem kredite. Tudi vsa pogajanja glede kreditov se morajo prekiniti. Tem sankcijam se je pridružila tudi Jugoslavija. V očigled gospodarskim prilikam je sklical Mussolini vrhovne voditelje italijanskega gospodarstva in je razpravljal z njimi o resnosti položaja. Na konferenci je bilo sklenjeno, da ne bo v preskrbi z moko in kruhom nobenih sprememb, ker je bila letošnja letina zadostna. Skrčili bodo uporabo mesa, da znižajo uvoz živine iz inozemstva. Od 5. novembra naprej bodo za dobo 6 mesecev vsak terek zaprte vse mesnice, ob sredah pa ne bodo smeli prodajati ovčjega, govejega in svinjskega mesa. Po hotelih in krčmah bo gostilnam na razpolago samo eno meso. Vlada bo uvedla najstrožje ukrepe za omejitev izdatkov v javnih uradih. Italija namerava prekiniti trgovinske odnošaje z vsemi državami, ki bodo izvajale sankcije.

Kako so volili Švicarji v nacionalni svet ali parlament? Po novih parlamentarnih volitvah v Švici je izid naslednji: socijalni demokrati 60 poslancev (prej 50), svobodomislici 48 (52), katoliški konservativci 6 (6), Dutweilerjeva stranka 7 (0), nacionalna unija 1 (0), socijalni politiki 3 (2), zastopniki vezilcev 1 (0), evangelj. ljudska stranka 1 (1), nacionalna fronta 1 (1), komunisti 2 (2).

Na španskem imajo novo vlado. Na visokih mestih na Španskem so ugotovili korupejske zadeve v velikem obsegu. Radi teh razkritij sta morala iz vlade ministrski predsednik Lerroux in prosvetni minister Rochat. Novo vlado je sestavil dosedanji finančni minister.

Kitajski ministrski predsednik smrtna žrtev atentata. Kitajski ministrski predsednik in zunanji minister Čing Veja je podlegel strelom napadalca. Strelji so bili oddani v trenutku, ko so slikali na kongresu fotografi g. predsednika. Pogledi vseh navzočih so bili uprti v ministrski zbor in to priliko je porabil napadalec in oddal na ministrskega predsednika več strelcev. Morilec se imenuje Sung-Ning-Sun in je po poklicu časnikarski poročevalec. V prvi zmedji je pobežnil, vendar je policija pozneje prišla nje in še dva poma-gača. Atentat je bil dobro pripravljen in je delo prenapetih kitajskih nacionalistov, ki so mnenja, da je bila Čing Vejeva vlada preveč popustljiva napram osvajalnim načrtom Japonske.

Spor s katoliško cerkvijo. Notranje razmere v Nemčiji se zaostrujejo radi preganjanja krščanske vere, zlasti katoliške cerkve. V konkordatu je zajamčena popolna svoboda katoliškim nepolitičnim društvom, prosvetnim in stanovskim. V resnici pa se jim delajo največje ovire, da se jim onemogoči obstoj. Radi teh razmer je papeški nuncij v Berlinu g. Orsenigo obiskal držav-nega ministra za cerkve dr. Kerria. Sporočil mu je protest katoličanov radi zatiranja katoliških mladinskih in delavskih društev. Kar se tiče razobešanja zastav na cerkvenih poslopih, je nuncij Orsenigo sporočil, da je dal sv. Oče na osnovi konkordata nemškimi škofom navodilo, da se smejo na cerkvah razobesiti samo cerkvene zastave, ne pa one s kljukastim križem. Dr. Kerri je odgovoril, da ima država sredstva, s katerimi bo katoliško duhovščino prisilila, da skaže kljukastemu križu respekt. Nato je papeški nuncij rekel: »Tudi grožnje ne bodo Vatikanu odvrnile od tega, da zahteva, kar določajo pogodbe. Če pa bi oblasti katoliško duhovščino prisilile, da bi ne mogla izpolnjevati duhovniških dolžnosti, bi bila sveta stolica prisiljena, da prekine diplomatsko zvezo z Nemčijo.« — Zanimivo je tudi dejstvo, da so se nemški protestantje zatekli v Rim po pomoč. Poslali so namreč v Rim svoje zastopnike, ki bodo razpravljali s kolegijem kardinalov in s pristojnimi kongregacijami o tem, kako bi bilo mogoče, da bi katoličani in verni protestantje organizirali vzajemno obrambo zoper napade na krščanske cerkve od strani narodnosocialističnih oblastnikov v Nemčiji.

Skrinja zaveze v Abesiniji. Abesinci se jako nagibajo k praznoverju. To je svojstvo vseh ver in cerkva, ki niso v življenjski zvezi s pravo Kristusovo vero, to je, z životvornim katolicizmom. Kjer ni pravih od Kristusova izhajajočih in duše z njim spajajočih verskih vrednot, tam iščejo nadomestila v rečeh, ki niso pristne niti versko pomebne, pa se vendar stavijo v prvo vrsto. Tako si Abesinci domišljajo, da imajo v svoji posesti iveri (koščke) od Noetove bar-

Neredno kroženje krvi,

ki povzroča toliko obolenj, se skoro vedno nanaša na bolan želodec in črevesje; tako tudi bledica, slabost, slabokrvnost, nespečnost, prerano staranje i. t. d. Vse to je v zvezi s krvjo. Samo zdrav želodec in zdravi prebavni organi lahko proizvajajo kri in ženejo zdravo kri po telesu.

In če nastopajo motnje, kakor: **pomanjkanje teka, nerazpoloženje, glavobol, zlata žila, hipna slabost, motnje v jetrih, vranici in ledvicah, slabo čiščenje ali celo zaprtje** — potem telo dobro prečistite s priznanim naravnim »**PLANINKA**« čajem **BAHOVEC**, ki je sestavljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč.

Zahtevajte v lekarnah izrecno »**PLANINKA**« čaj **BAHOVEC**, ki se ne prodaja odprto, temveč samo v zaprtih in plombiranih paketih po Din 20.— in z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. ph. Bahovec, Ljubljana, Kongresni trg 12

Reg. S. br. 12.590-20. VII. 32.

ke, ki jih shranjujejo v posebnih skrinjicah ter jih nosijo okoli ob važnih prilikah, kakor n. pr. pred vojaki, kadar odrinejo v boj. Največja dragocnost abesinske (koptske) cerkve pa je tako zvana skrinja zaveze. Ta je bila največje svetišče Stare zaveze, ki je že bilo v Mojzovem svetem šotoru in pozneje v templju. V njej sta se shranjevali obe tablici z desetimi božjimi zapovedmi, nad njo pa sta klečala 2 zlata keruba. Ko so Babilonci zavzeli in razdejali Jeruzalem, je prerok Jeremija skrinjo zaveze skrival v neki votlini gore Nebo (blizu Mrtvega morja). Od takrat je izginila in nikdo je ni več videl. Ko so se Izraelci vrnili iz babilonske sužnosti, so zopet zgradili tempelj, toda v njem ni bilo več skrinje zaveze. Abesinci pa si domišljajo, da imajo to največje svetišče Stare zaveze. Pripovedujejo namreč, da jo je neki abesinski kraljič uropal v Jeruzalemu (kjer je, kakor smo razložili, ni več bilo) ter vzsel s seboj v Abesinijo, kjer so jo shranili v nekem mestu Abesinije, v Aksumu. Vsako leto se okoli te »skrinje zaveze« vršijo v mesecu decembru procesije ob ogromni udeležbi ljudstva. Ko je bila nevarnost, da Aksum pade v roke Italijanov, so skrinjo zaveze hitro spravili na varno v glavnem mestu Addis Abeba.

Krste v Abesiniji. Zobozdravnica A. Dabbert, ki je 10 let preživela v Abesiniji, poroča v nemškem listu »Medizinische Zeitschrift« mnogotero zanimivost iz te države. Med drugim navaja iz vročih pokrajin ob Rdečem morju naslednje: Strašna vročina zahteva, da se mrlič čimprej spravijo v zemljo, če mogoče, še istega dne, ko umrejo. V nekaterih krajih ni nobene trgovine, ki bi se pečala s prodajo krst. Zato si nekatere firme pomagajo tako, da že vnaprej naročijo krste za svoje nameščenice. Kdor prvič pride v te kraje ob Rdečem morju ter ne pozna razmer in običajev, more doživeti čudne reči. Tako se je zgodilo tajniku neke soline, ki je nedavno prispel iz Evrope. Ko je na novem mestu svoje zaposlitve pregledoval prostore, ki bo v njih imel opraviti, so ga tudi popeljali v skladiščne prostore. Tu je bilo shranjenih tudi nekaj krst. Začuden vpraša novi g. tajnik: »Za koga so te krste?« Črnc, ki ga je vodil, mu mirno odgovori: »To so krste za gospode tajnike.« Ko se je g. tajnik začudil, mu je črnc dobrodušno odgovoril: »Bodite zadovoljni! Tukaj ne dobi vsak krste, ko ga položijo v grob.«

Novi cestni odbori.

Novi cestni odbor v Ptujju. Banovina je razrešila stari cestni odbor v Ptujju in je imenovan novi iz naslednjih osebnosti: Stamberger Janko, posestnik, Središče ob Dravi, za odbornika in I. načelnikovega namestnika; Vršč Ivan, posestnik in predsednik občine Markovci, za odbornika in II. načel. namestnika; za odbornike: Bratušek Franc, dekan, Svetlnje; Breznik Jože, posestnik v Kogu; Budigam Iv., posestnik in poštar, Turški vrh; Caf Alojzij, posestnik in predsednik občine Koračice; Irigolič Fric, posestnik in obrtnik, Sodinci; Kaučič Jakob, posestnik in trgovec, Jursinci; Lah Simon, posestnik in predsednik občine Cirkovec; Leskovar Leopold, posestnik, Breg, obč. Majšperg; Munda Martin, poslovodja zadruga, Ormož; Prelog Franc, posestnik, Zagajci, obč. Markovci; Razbornik Ivan, župnik pri Sv. Urbanu; Škamlec Ognjeslav, dekan, Sv. Andraž; Vilčnik Anton, posestnik in gostilničar, Mezgovci; Zupanič Franc, posestnik, Slovenja vas; Bedjanič Andraž, posestnik, Obrež, obč. Središče. Načelnik je po zakonu ptujski župan Ladislav Jerše.

Celjski cestni odbor zgleda po razrešitvi prejšnjih članov takole: Načelnik okrajnega cestnega odbora v Celju je v smislu zakona g. Alojzij Mihelčič, župan v Celju. Za prvega načelnikovega namestnika je imenoval ban Marka Cukalo, trgovca in župana v Št. Jurju ob Taboru, za drugega načelnikovega namestnika Jakoba Sveta, posestnika na Klancu pri Dobrni. Odborniki so: Ivan Kranjc, posestnik na Lopati; Stanko Jelovšek, posestnik v Petrovčah; Anton Holobar, posestnik v Megojnici pri Grižah; Fortunat Končan, župnik v Št. Pavlu pri Preboldu; Franc Pečovnik, posestnik pri Sv. Jeronimu pri Vranskem; Ivan Marolt ml., posestnik v Topovljah pri Braslovčah; Franc Košec, posestnik na Ločici pri Polzeli; Ivan Rojnik, posestnik v Spodnjih Grušovljah; Fr. Jezernik, posestnik v Rupah pri Vojniku; Stanko Golobranc, veleposestnik na Goričici v Blagovni; Anton Lasbacher, župnik v Vojniku; Jakob Videnšek, posestnik na Ostrožnem; Fr. Zdolšek, trgovec v Št. Juriju ob juž. žel. in Anton Rančigaj, posestnik na Gomilskem. Od prejšnjih članov je ostal v odboru Blaž Pristovšek, vodja tehničnega oddelka na mestnem poglavarstvu v Celju.

Novi cestni odbor v Konjicah. Banska uprava je razrešila dosedanji konjiški okrajni odbor ter so v novi cestni odbor imenovani naslednji gg.: Franc Hohnjec, župnik v Čadramu, za odbornika in načelnikovega namestnika; za odbornike pa: dr. Franjo Macarol, odvetnik v Konjicah; Martin Šumer, posestnik in trgovec v Konjicah; Anton Toman, posestnik na Prežigalu; Miha Vehovar, posestnik v Ilčenci; Janez Marguč, posestnik v Zbelovem; Alojzij Sivec, posestnik v Strani-

cah; Ivan Zintauer, posestnik v Stenici; Jurij Orož, posestnik v Zrečah; Franc Založnik st., posestnik, mizar, mojster in gostilničar v Konjicah; Karel Repolusk, posestnik v Spodnjem Doliču in Blaž Jelen, posestnik v Oplotnici. Načelnik cestnega odbora je po zakonu predsednik občine Slovenske Konjice Alojzij Križnič.

Novi okrajni cestni odbor za Slovenjgradec. G. ban je razrešil tele člane dosedanjega slovenjgraškega cestnega odbora: Ivana Serajnika, odbornika in I. načelnikovega namestnika, posestnika v Slovenjgradcu; Kaca Ivana, posest. v Šmartnem; Franca Čebularja, trgovca v Stražah; Melanška I., posest. v Družmirju ter dr. Majerja Franca, odvetnika v Šoštanjju. Na njih mesta je imenoval naslednje nove člane: inž. Vrhnjaka Vinka, posest. v Pamečah, za odbornika in I. načelnikovega namestnika; odborniki: Jaš Jakob, industrijalec, Št. Ilj pod Turjakom; Barth Josip, veleposestnik, Št. Janž pri Dravogradu; Arh Ivan, posest. v Starem trgu; Arbeiter Franc, posest. v Brdah; Novak Anton, posest. v Družmirju in Rožman Ivan, župnik in duh. svet. v Zavodnjem. Na svojih položajih ostanejo naslednji odborniki: Kroflič Marko, posest. v Št. Janžu pri Velenju; Zalar Matko, les. trgovec v Šoštanjju. Za načelnika cestnega odbora je po zakonu Ivan Rojnik, trgovec in predsednik občine Slovenjgradec.

Novoimenovani cestni odbor v Laškem zgleđa takole: Ivan Deželak, odvetniški uradnik v Laškem; Matevž Deželak, posestnik v Ložah; Jože Deželak, posestnik na Vrhu; Alojzij Lešnik, rudar v Hudi jami; Jakob Klenovšek, župan v Trbovljah; Metod Jenko, rudniški uradnik v Hrastniku; Franc Koren, posestnik v Loki pri Zidanem mostu; Franc Horjak, posestnik v Volušu pri Jurkloštru; Gašper Mrzel, upokojeni rudar v Trbovljah; Rudolf Ahac, posestnik v Knezdolu, in Martin Orožen, posestnik v Turju. V smislu zakona je ostal prejšnji načelnik odbora dr. Fran Roš in podnačelnik Fran Loskot, rudniški ravnatelj v Trbovljah.

Idila v spalnici

... uporabljala bom vedno samo

SCHICHT^{ovo}
TERPENTINOVNO MILO

za namakanje pa žensko hvalo

1162

Nesreče.

Naš dober mož postal žrtev avtomobilske nesreče.

Na praznik Vseh svetnikov se je zgodila v Mariboru na križišču Tržaške in Ptujске ceste avtomobilska nesreča, koje smrtna žrtev je postal naš navdušeni pristaša in požrtvovalni kulturni delavec g. Janko Mlakar, železniški uradnik. Mlakar je hotel od svojega doma v Betnavski ulici 44 s svojo ženo na tezenski kolodvor, da bi se odpeljal na Vseh svetnikov predpoldne v Slovenske Konjice na grob staršev. Krog pol dvanajstih, ko je prekoračil Mlakar z ženo in s celo skupino ljudi železniški prelaz, je pripeljal po Tržaški cesti in zavil v Ptujsko osebni avto. Ker je hotel avtomobilist prehiteti nekega pred njim vozečega motociklista, je zavil z desne na levo, zaneslo ga je na rob ceste in v gručo ljudi. Avtomobil je podrl šest ljudi. Med temi je obležal Mlakar s prebito lobanjo in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da jim je podlegel isto popoldne v bolnišnici. Ranjena je bila tudi Mlakarjeva žena in pa 65 letna Marija Harz iz Studencev. G. Janko Mlakar je bil komaj 39 let star. Zapušča

ženo in sinka, ki hodi v realno gimnazijo. Dolga leta je bil med voditelji našega političnega in prosvetnega pokreta v Studencih. Rajni je bil jekleno trdnega krščanskega prepričanja ter vzor družinskega moža. Pokopali so ga ob obilni udeležbi v nedeljo, 3. novembra na magdalenskem pokopališču. Poslovili so se ob odprtem grobu od rajnega g. Marko Krajnc, Fr. Zebot in v imenu Studenčanov p. Marko Fišer, kapucinski gvardijan. Ohranimo našemu zgledelemu pristašu trajno hvaležen spomin! Žalujoci ženi in sinku naše sožalje!

Težka nesreča voznika. Na cesti pri Poljčanah se je zgodila 30. okt. zgodaj zjutraj težka nesreča. 33 letni voznik Anton Ribič iz Maribora je peljal cement iz Maribora v Poljčane. Tik pred ciljem v Poljčanah je zadel ob kup gramoza in je spodrsnil tako nesrečno, da je padel pod težko naložen voz. Kolo mu je zdrobilo obe nogi pod kolenom in so težko ranjenga prepeljali v mariborsko bolnico.

S flobert-pištoplo se je igral v Studencih pri Mariboru 14 letni srednješolec Ivan Kompara. Orožje se je sprožilo in krogla je zadela dijaka v desno nogo.

Avtomobil podrl tri otroke. Med Maribergom in Falo je podrl avto trgovskega počnika tri otroke, ki so skušali tik pred avtomobilom preko ceste. Osemletnega Alojzija Lakner so morali zaradi poškodb prepeljati v mariborsko bolnišnico, ... zem-

letna Antonija Tomelj se je bolj neznatno pobila in si izbila nekaj zob pri sunku. Tretji otrok je ostal nepoškodovan.

Ze zopet požar v mariborski okolici. V Zg. Hočah je izbruhnil ogenj v gospodarskem posloplju posestnika in gostilničarja Ferdinanda Tomažiča. Gasilec je uspešno da so požar udušili, preden je povzročil večjo nesrečo.

Na kolesu omedlela. Nenavadna nezgoda je zadela 28 letno delavko Marijo Damjan v Mariboru na vogalu Pobreške in Tržaške ceste. Na kolesu je omedlela, padla na cesto in zadobila močne poškodbe. Stražnik jo je odvedel v bolnišnico.

Viničarija je pogorela. Gradščaku v ptujski okolici posestniku Lovrencu Čušu iz Gerlinec. Viničarski družini je uničeno vse z živežem vred. Gasilci iz Juršincev so rešili 16 polovnjakov vina.

Ogenj je uničil gospodarsko posloplje posestniku Karlu Kranerju v Selnici ob Muri. Zgorela je živinska krma in razni stroji. Škoda znaša 75.000 Din.

Bridka posledica neprevidnega ravnanja z orožjem. Pri Sv. Andražu v Sl. gor. je ravnal neprevidno z nevede nabitim samokresom Anton Plohl, posestniški sin. Nenadoma se je sprožilo orožje in krogla je zadela v bližini stojičjo sestro, 20 letno Rozalijo Plohl v trebuh. Težko ranjeno so spravili v ptujsko bolnico.

Žrtvi prevrnjenega avtomobila. 28. oktobra je peljal iz Ribnice na Kranjskem tovorni avto živa teleta in deželne pridelke na Sušak. Na avtomobilu sta se peljala še Franc Lovšin, posestnik iz Goriče vasi in Franc Pelc, posestnik in krčmar iz Ribnice. V nočni megli je zašel avto s ceste, se prekucnil in pokopal pod seboj vse, ki so se vozili. Franc Lovšin je obležal pri priči mrtev, Franca Pelca so pripeljali težko ranjenega nazaj v Ribnico. Dominik Lovšin in šofer sta ostala nepoškodovana.

Prišla pod vlak. Na progi med Zidanim mostom in Rimskimi toplicami je zašla krog devete ure zvečer pod vlak 23 letna služkinja Marica Slivač iz Maribora. Vlak ji je odrezal obe nogi in levo roko. Prepeljali so jo v celjsko bolnico.

Požar na Gozdu pri Kamniku. Na Gozdu pri Kamniku je uničil ogenj sušilnico posestniku Jerneju Štruku in hišo delavcu Alojziju Štritofu, kamor so preskočile iskre z goreče sušilnice.

Razne novice.

Novi banovinski šolski odbor ima sedaj naslednje osebnosti: g. profesor Ivan Dolenc, prosvetni inspektor; Ivan Štrukelj, banovinski šolski nadzornik; ravnatelj učiteljsišča v p. Anton Dokler; dr. Alojzij Zupan, stolni kanonik; profesor Ivan Prijatelj (Maribor); mizar Jože Arhar (Št. Vid) in posestnik Janez Šelih iz Kojnc.

Občina Poljskava razdeljena. Minister za notranje zadeve dr. Korošec je izdal uredbo, s katero se občina Poljskava razdruži ter se iz nje ustanovita dve občini: Zgornja Poljskava in Spodnja Poljskava.

800 letnica župnije. Letos novembra bo slavila župnija Šmartno pri Litiji 800 letnico, odkar je dokazano, da obstoji. Njena ustanovitev sega nazaj v leto 1135.

Neznanega starčka so našli. Iz Ljubnega ob Savinji poročajo: Visoko v hribih pod Smrekovcem je na svojem seniku našel posestnik Ivan Golob mrtvo truplo neznanega starčka. Pri sebi ni imel nobenih listin. Ležal je na tem seniku mrtev gotovo že deset dni. Kakih znakov o nasilni smrti ni bilo videti, zato je verjetno, da je hotel tam prenočiti in ga je zadela kap.

Kam gre denar? Leta 1933 je znašala skupna vrednost prodanega orožja in streliv po svetu okroglo 1.300.000.000 švicarskih frankov, leta 1934 je vsota narasla za sto milijonov, letos pa bo dosegla brez dvoma 1.800.000.000 švicarskih frankov (v našem denarju je en švicarski frank 16 Din, torej znaša številka za leto 1935 okroglo 28 milijard Din, porabljenih za orožje in municijo!!!). Cene vseh drugih proizvodov so padle, le cene orožju in municiji so ostale na isti višini in se jih kriza ni dotaknila. Poglavitne države, ki se pečajo s proizvodnjo orožja in municije, so: Anglija, Belgija, Češkoslovaška in Amerika. Anglija in Amerika proizvajata orožje, Češkoslovaška in Belgija pa sta se specializirali v proizvodnjo municije in eksploziv. Največ zasluži od vojne industrije Belgija, ki jo je obogatila že vojna v Južni Ameriki in ji sedaj prihaja prav vojna v Afriki. V prvih treh mesecih letošnjega leta se je izvoz orožja in municije iz Belgije v Abesinijo zvišal od 2.250.000 frankov na 7.500.000

frankov. Največje količine municije in razstreliv pa prodaja Češkoslovaška. V tem pogledu je njen izvoz od leta 1932, torej v treh letih, narasel šestkratno in bo brezpogojno dosegel ob zaključku leta 1935 svojih 225 milijonov frankov.

Svečana blagoslovitev kapelice žrtev svetovne vojne v Judenburgu. K svečani blagoslovitvi navedene kapelice bo peljal Putnikov avtokar v soboto, dne 9. nov. ob 13.30 uri iz Maribora. Povratek v nedeljo 10. nov. popoldne; vozna cena le 110.— Din. Prijave pri Putniku najkasneje do srede 6. nov. V Judenburgu bo v nedeljo 10. nov. ob 13. uri skupno kosilo, za katerega se sprejemajo prijave do torka 5. t. m. Cena znaša 4 šilinge.

Ugodna prilika! Fine, čiste volnene flanel odeje, bele in raznobarvne z malimi napakami se prodajajo dokler je zaloga po 80, 90 in 120 Din, Stermecki, Celje. 1212

Blaznikova »Velika Pratika« za leto 1936 je izšla in se dobiva pri založniku, tiskarni J. Blasnika nasl. Ljubljana, Brag 10 in v vseh večjih trgovinah. Ta naš najstarejši slovenski ljudski koledar je res praktičen in zanimiv. Zato ga hoče imeti leto za letom vsaka slovenska družina. Letos mu je dodana še večbarvna reprodukcija lepe slike »Poklon Modrih«.

Proti zaprtju, motnjah in prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne **Franz Josef grenčice.** Odobreno od ministrstva socialne politike in narodnega zdravja, S. br. 15.485 od 25. maja 1935.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejši urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja specialista za kirurgijo dr. Černič. Prosta izbira zdravnikov. 10

Samo kratek čas! Vsled ugodnega nakupa cele tovarniške zaloge raznih ostankov in kosov čisto volnenega blaga za damske plašče, proda meter po 56 Din Stermecki, Celje. 1212

Slovenske gorice v fotografiji. Prejeli smo izredno lepe posnetke sledečih krajev: Sveti Miklavž pri Ormožu, Sv. Jakob v Slov. goricah, Sv. Trojica v Slov. goricah, Sv. Jurij v Slov. gor., Sv. Andraž v Slov. gor., Svetinje, Sv. Benedikt v Slov. gor., Sv. Tomaž v Slov. gor., Sv. Bolfenk na Kogu, Sv. Anton v Slov. gor., Velika Nedelja, Kapela. Oglasite se, kjer potrebujete v teh krajih razglednice, navadne ali fotorazglednice, od 100 komadov dalje vam jih nabavimo. Vprašajte za ceno! — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Petančičeva »Miklova Zala«, ki so jo igrali že na več krajih, se naroča v Tiskarni sv. Cirila in stane samo 10 Din izvod. Igralci in režiserji, ki jih zanima, kaka je igra na prostem, naj si jo takoj naročijo. Fare, ki naročijo eden izvod, smejo igro prirediti brez taktijeme. Igra je tiskana v majhni nakladi in bo hitro pošla. Kjer bi jo hoteli vprizoriti v prihodnjem letu, naj si jo sedaj oskrbe.

Obžalovanja vredni slučaji.

Napad na šipe prodajalne Bata v Mariboru. Tvrdba Bata je že dolgo časa trn v peti mariborskih čevljarjev, ki se res težko borijo za svoj obstoj. Čevljarji so že večkrat protestirali proti konkurenci, katero jim dela Bata, vendar je bil njihov trud zastonj. Da bi izkazal pred celotno mariborsko javnostjo svojo jezo na čevlje iz tvrdke Bata, je že enkrat razbil rajni čevljar Ertl velike izložbene šipe prodajalne Turad na Aleksandrovi cesti, ki prodaj

ja Bata izdelke. Ertl je bil radi poškodbe tuje lastnine sodnijsko kaznovan. Mariborski čevljarji so imeli 29. okt. pri Gambrinu zborovanje na katerem je bila ponovno razpihana jeza na Bata čevlje. Po zborovanju sta razbila v noči brezposelna čevljarska pomočnika tvrdki Bata 4 velike, debele in zelo drage šipe na izložbenih oknih. Oba krivca Rudolfa Turka in Ludvika Ozimiča je policija zaprla.

Požigalčeva roka na delu. Dne 29. oktobra je v okolici Hoč pri Mariboru tekom treh ur gorelo na treh različnih krajih. Kmalu popoldne je izbruhnil ogenj pri posestniku Lorberju v Pivoli. Uničeno je stanovanjsko in gospodarsko poslopje. Komaj so rešili živino, zgorela je krma in domači so si oteli le golo življenje. Škoda je velika, zavarovalnina nizka. Požrtvovalnemu delu gasilcev gre zahvala, da ni podel rdeči petelin na tri sosedna poslopja. Komaj je bil ogenj udušen v Pivoli, že so morali odbrzeti isti gasilci ob treh popoldne v Reko na Pohorje, kjer je gorelo gospodarsko poslopje posestnice Rečnik. Posrečilo se je, da so oteli stanovanjsko poslopje in domačijo sosedu Vodoha. Tudi v tem slučaju je pri znatni škodi zavarovalnina nizka. Na večer istega dne so bili isti neumorni gasilci klicani na pomoč pri požaru v Dogošah, kjer je gorelo gospodarsko poslopje. Vsi so mnenja, da gre v teh slučajih za požige.

Tata so vodili vklejenega po Mariboru. Orožniki iz Loč pri Poljčanah so prijeli 28 letnega bivšega konjeniškega narednika Rudolfa Nagode iz Gornjega Logatca. V noči 11. avgusta je Nagode vlomil v šolo v Žičah in vse pobral šolskemu upravitelju. Dva dni po tem je oplenil še stanovanje Alojzije Klinc. Ukradeno obleko je pripeljal v Maribor in jo prodajal pri raznih starinarjih. Zgoraj omenjenega dne je moral Nagode v verigah in v spremstvu orožnikov od enega mariborskega starinarja do drugega in povedati in pokazati, za koliko je prodal ukranega perila in obleke.

Vasovalec smrtno zabodel posestnika. V Jami pri Sv. Jurju ob Ščavnici se je zgodil v noči na 2. november uboj. K pastorki posestnika Antona Krambergerja je prišel pod okno 21 letni Franc Prelog, viničarski sin. Pri tem nelepem opraviču ga je zalotil gospodar in ga oštel, kakor je zaslužil. Prelog je pobegnil izpod okna in očim je kregal tudi pastorko. Medtem se je pa Prelog vrnil in pozval Krambergerja, naj le pride ven, če si upa. Komaj je gospodar stopil na prag hiše, že ga je vasovalec zabodel trikrat z nožem. Zabodeni je izkrvavel. Mladostnega ubijalca so privedli orožniki v zapor mariborskega okrožnega sodišča.

Vlom v skladišče železniške postaje. V Moškanjih pri Ptujju je bilo vlomljeno v skladišče železniške postaje. Vlomilci so odnesli precej blaga.

Perilo in postaljnino so pobrali neznani vlomilci, ki so nasilno obiskali hišo ravnatelja Kosija pri Sv. Bolfenku na Kogu.

Ranjeni razbojnik se sam ustrelil. »Slov. gospodar« je že večkrat pisal o tolovaju Francu Omerza, ki je dalje časa vznemirjal kraje po Slov. Štajerskem in Doleniško

do Novega mesta. Vsi orožniški pogoni za njim so bili zastoj. Dne 31. oktobra je pa prejela orožniška postaja na Dobrni pri Celju obvestilo s Prnovega pri Veliki Pirešici, da se skriva na nekem kozolcu sumljiv človek. Orožniki iz Dobrne so poklicali na pomoč tovariše iz Žalca. Patulja je obkolila označeni kozolec od treh strani. Četrto so pustili prosto, da bi lahko za primer razbojnikovega pobeга streljali. Ko je obkoljeni sumljivec zapazil orožnike, je skočil s kozolca in bežal proti nezavarovani strani. Orožnik iz Dobrne ga je pozval na stoj, a begunec je oddal proti orožnikom več strellov na 150 korakov. Ko je bil tolovaj še drugič pozvan, naj postoji, a ni ubogal, ampak še dvakrat ustrelil proti najbližjemu orožniku, je orožniški kaplar Zupanc iz Dobrne oddal na bežečega štiri strele in ga zadel v desno nadlaket, da mu

Zlatorogovo TERPENTINOVO MILO

Nesnaga se ne da skrtačiti. Zakaj?

Ker se umazanost ne drži samo na površju perila, temveč je tudi v njegovi notranjosti. Obila in gosta bela pena Zlatorogovega terpentinovega mila pronica pri pranju tudi skozi vmesne prostorčke tkanin in z lahkoto odloči vsako nesnago. Perilo je po pranju kakor novo, snežno belo in duhteče.

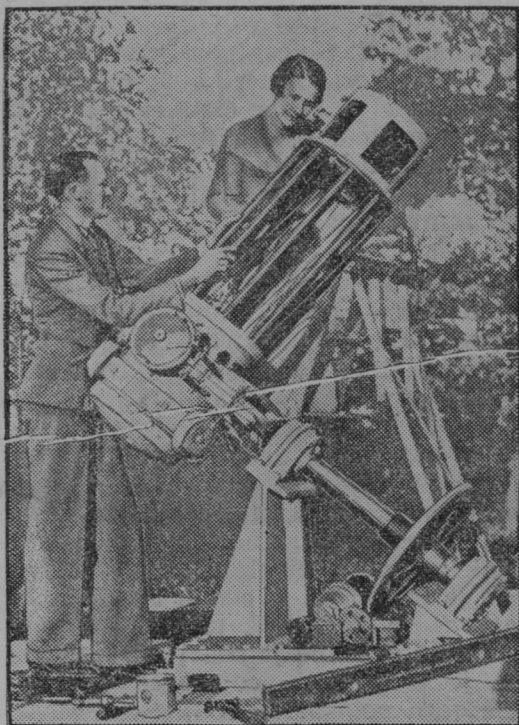
je padel iz roke revolver. Sedaj šele je uvidel zasledovani, da ne more uiti. Pobral je na tleh ležeče orožje in se ustrelil v levo sence za levim ušesom. Krogla je izstopila za desnim ušesom in v par minutah je razbojniški samomorilec umrl. Spoznali so v njem 31 letnega tolovaja Franca Omerza z Rožnega vrha pri Blanci ob Savi. Pri sebi je imel vse izrezke iz časopisov, ki so se nanašali na njegova tolovajstva, samokres s 40 naboji in 290 avstrijskih šilingov. Imel je na sebi lepo obleko. Sigurno se je vrnil iz Avstrije pred nekaj dnevi v našo državo, kjer ga je doletelo, kar je že dolgo iskal.

Izpred sodišča.

Na pet let obsojen ubijalec. Mariborsko sodišče je obsodilo 2. novembra na pet let robije 34 letnega viničarja Antona Hojnika iz Galušaka. Omenjeni je zabodel 11. avgusta posestnika Ivana Janžekoviča v njegovi hiši, tako, da je podlegel zabodljaju v bolnišnici.

Obsodba proslulega vlomilca. Po Dolenjskem je strahoval s tatvinami in vlomi dolgo časa kmečke domove poklicni vlomilec Josip Urbanč, ki je bil že 13 krat predkaznovan. Pomagal mu je Turk Franc. Orožniki so prijeli Urbanča, ko je od v kmeta preoblečenega stražnika kupoval puško. Dne 29. oktobra se je vršila v Novem me-

stu obravnava proti Urbanču in sopolmagaču Turku. Josip Urbanč je bil obsojen na 10 let, Turk na 3 leta robije.

Tehnik v Washingtonu v Združenih ameriških državah je izdelal lastnoročno daljnogled v premeru 30 cm, s katerim fotografira zvezde z 19 kratnim povečanjem.

Romunski slikar A. Klein iz Temešvara je invalid brez rok. Slika z ного in so njegove slike ta teden vsakemu v Mariboru na pogled.

Abesinska kirurgija

v sedanjem vojnem stanju je pri domačinih priprosta, vendar bolesta. Da odstranijo kroglo, ki ni prodrila preveč globoko v meso, namažejo na mesto ustrela posebne vrste razjedajoče mazilo, ki razje meso do krogle. S pokladanjem vrelega sirovega masla, vrelega olja ali svežega pasjega blata skušajo zaustaviti kri. Omenjenega postopanja so se pod sedajno vojno posluževali pri zločincih, katerim so odsekali roke, če so zakrivili več tatvin. Na sveže in ne preveč globoke rane dajejo neke vrste mravelj, kojih naloga je: potegniti skupaj robove rane. Če položijo mravljo na pravo me-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Daljši odpočitek ga je okrepil. Skromna dnevna svetloba in popuščanje viharja sta znatno dvignila njegovo korajžo, da je zgleдал tudi bolj sveže nego Lavison. Vendar se ni pustil dobri Amerikanec preslepiti. Če bi zdržal Franc na ta način še 20 km, bi bil to občudovanja vreden napor tovariševе volje. Tekom noči ga bo gotovo moral vleči na saneh, če do takrat ne bo tudi on ob poslednje moči.

Kmalu za pritlikavimi smrekami se je vlekla pot v globoko ter ozko zarezano dolino. Cela okolica se mu je dozdevala znana, čeravno je še nikoli ni bil videl.

Ker je peljalo dno doline v južno-vzhodno smer in je bilo ravno, mu je sledil. Po tej dolini je moral doseči obrežje reke Northumbria.

Velika olajšava je bila, da je prijatelj lahko sam korakal. Brez tovara skoraj ni občutil teže

17 sani. Svetloba se je ojačila s časom toliko, da je spoznal drevesa na razdaljo 100 m, in če bi ne nastopilo kaj čisto nepričakovanega, bo vihar v teku ene ali dveh ur čisto ponehal. Tudi za to je bil lahko hvaležen, ker bi mogel kmalu kreniti proti vzhodu.

Pobočja so postajala bolj ravna; dolina se je zategnila ter nehala. Ne da bi bil opazil, je prekoračil nabrežno črto reke Northumbria in je vodila nadaljnja pot preko gričevja. Korakal je naprej zdaj gor, pa zopet dol, a z vso vztrajnostjo naprej. Kmalu bi se moralo prikazati jezero . . .

Najbrž bi bil na ta način došel do jezera, alko bi se mu ne bil postavil nasproti kar naenkrat skalnati zid. Zaprška ni bila višja kakor dobrih 5 m, vendar ga je prisilila, da je obstal.

»Boljše bi bilo, če bi se držala na levo, Lavison«, je menil Franc, ki je bil za tovarišem dobrih 20 korakov.

»Na desno je skalovje še višje.«

Pokorno je sledil Lavison predlagani smeri. Naenkrat ga je presenetila dimniku podobna udolbina v skalo, skozi katero bi lahko dosegel odrasli moški vrh zidu. Lavison si je odvezal z

Slovenska Krajina.

Cestni promet in nesreča. Že večkrat smo poročali na tem mestu o naših cestah v lendavskem in soboškem srezu in tudi o večkratnih nesrečah. Vsekakor pa moramo sedaj ugotoviti sledeče: Velikega dela nesreč na cestah je kriv navožen gramoz, ker ovira promet v veliki meri. Ozke ceste in kupi gramoza ne spadajo nikakor skupaj. Vsekakor se gramoz kadarkoli ne more posuti po cesti, ker ni vedno ugoden čas zato. Gramozenje se navadno vrši v jeseni, ker ga vozovi in avtomobili ne razrivajo narazen v občestne jarke. Kakor nam je znano, je kr. banska uprava dravske banovine ukazala izvršiti ob cestah, ki so ožje kakor 6 metrov, planije, na katere se potem gramoz takoj ob dovozu lepo stavi v kupe, ki nikakor ne ovirajo potem cestnega prometa. Ta ukaz banske uprave je zelo umesten, zato se čudimo, da se te planije ne postavljajo v taki meri, kakor je to nujno za naše ceste, ki so ožje kakor 6 metrov. Pričakujemo pa v dohodni bodočnosti, da se bodo te planije izvršile in tako bo odpadla marsikatera nesreča.

Sobota. V bližnjih Črnelavcih je po kratki in mučni bolezni, ki jo je tako potrpežljivo prenašal, umrl Tifan Janez v starosti 86 let.

Pokojnik je užival povsod velik ugled in spoštovanje, kar je pokazal tudi njegov pogreb. Prišlo je vse polno ljudi od blizu in daleč. Po pokopu časten epomin in pokoj njegovi duši! Preostalim žalujočim naše sožalje! — Na gimnaziji v Soboti smo imeli pogreb; umrl je priljubljeni in priden 14 letni dijak III. razreda in gojenec tuk. dij. zavoda »Martinišče«, Zrim Andrej, doma iz prelepe Goričke iz Kuzme. Njegovega pogreba se je udeležilo vse dijaštvo soboške gimnazije s prof. zborom. Na grobu so govorili vrlemu dijaku v slovo g. dr. Kelenc T., ravnatelj »Martinišča« in gimn. katehet, g. prof. Hvala in še en dijak. Tudi iz Kuzme je prihitelo okrog 30 ljudi na pogreb. Vse je bilo žalostno na tem pogrebu in mnogo solz je teklo za pokojnim Andrejčkom. Bodi mu lahka zemlja domača in pokoj njegovi duši! Preostalim žalostnim staršem naše iskreno sožalje! — Varčevanje je dandanes res na mestu, zlasti pri občinskem gospodarstvu. Vendar pa je dostikrat varčevanje v spodtiko in ni na mestu. Človek se kaj boji teme po soboških ulicah, ker se prižgo prav pozno občestne luči. In znano je, da se vrši v prvih večernih urah še živahen promet, torej bi bile potrebne luči. Javni promet in ljudska varnost zahtevata to.

ko barvo se je izmislil ravnatelj zavoda, da bi ne bilo treba prati rjuh in blazin. V takih razmerah živi okrog 500 dijakov.« Tako se glasi poročilo.

»Komsomoljskaja Pravda« števil. 159 priobčuje pismo neke deklice, katero je pisala materi iz toplic, kjer je na oddihu sovjetska mladina. V pismu piše tudi to-le: »Ko smo prišle sem, so nas dali po dve v eno postelj. In ko smo se vogle, so nas začele grizti stenice in bolhe, katerih je tukaj toliko, če pogledaš na blazino, da je kar črna od stenjc. In če deneš roko na postelj, začnejo na njo skakati bolhe kot bi šla toča... Dosti je. Ob koncu članka vpraša »K. Pravda«: »Kdo je krič takega ravnanja z otroci?« In list »R. Golos« odgovarja: »Vi, izvržki, komunisti.« Dobro bi bilo, da bi tudi našim komunistom puščale kri sovjetske bolhe in stenice.

Po listu »R. Golos« poročamo: »V listu »New York Amerikan« priobčuje Adam Tandul svoje članke o Rusiji. Pred tremi leti je šel v Rusijo kot navdušen komunist. Služil je tam kot inženjer in zdaj se je vrnil kot sovražnik komunizma.

Priobčujemo izvleček iz njegovega članka o brezdornih otrocih. V večjih mestih — piše Tandul — so brezdorni otroci organizirani v čete, katerim načeljuje voditelj, imenovan car. Imel sem priliko seznaniti se z enim teh carjev v Moskvi, kateri je stanoval v podstrešju neke hiše. Kirjuška — tako mu je bilo ime — je živel s svojo »ženo« Šuro, enajstletno deklico. Svoje staršev je izgubil v meščanski vojni, potem je živel pri svoji babici, a ko je ta umrla, je postal brezdomen. Večkrat so ga lovili, utikali so ga v »zavode«, a vedno je zopet ušel. Kirjuška je imel tudi »adjutanta« Miška, 14 letnega pobiča.

Ko je Kirjuška prišel v Moskvo, je sklenil ostati v boljšem delu mesta, kateri mu je pripadel po hudem boju s konkurenti. No zmagal je in je po-

Vzgojne slike iz sovjetske Rusije.

Komunisti, zlasti še marksistični dijaki vidijo v Rusiji vse roznato in vzorno. Če časopisi pišejo o Rusiji neugodne reči, pa pravijo, da je to delo ruskih beguncev. Če bi ti naši vročkrvneži šli v Rusijo in bi tam nekaj mesecev živeli, bi se jim že ohladila kri kakor se je marsikom, ki je okušal na svojem telesu prijetnosti sovjetskega raja.

Naj navedem po ruskih poročilih nekaj posebnosti iz sovjetskih listov.

»Komsomoljskaja Pravda« piše: Ravnokar proizvedena preiskava dijaškega zavoda moskovskega vseučilišča je odkrila to-le podobo: Zavod je v zapuščen, umazani kasarni. Veže so popljuvane. Stene so zamazane s sledovi pobitih stenjc. Na stranišču je tako nesnažno, da je mogoče iti tja le v čevljih, četudi je solčno in suho vreme. Zrak je nečist in dušljiv.

Umazani gumijasti čevlji so napolnili ves tako zvani »rdeči leninski ogel«. Čevlji so pod mizami, stoli in stojali. Dijaki nimajo čajnih žlic; čaj mešajo z zobnimi krtačicami. Tudi navadnih žlic ni razven za prejem zdravil. Za sobo, kjer stanuje 50 oseb, so le tri čaše, za to se ob času, ko pijejo čaj, postavijo dijaki v živo vrsto. Na posteljah je perilo črne barve. Ta-

nog snežne obroče, smuknil v luknjo in začel plezati po njej. Iz votline je odmevalo hrsanje in drsanje obleke po golih skalah in nerazločno momljanje Amerikanca, ki je nekaj iskal več nego celo uro. Ko se je spustil po luknji nazaj na tla, je bil njegov obraz nepopisno blažen in veder, kakor bi bil zapustil postelj po dobro prespani noči. V roki je držal kos sivkastega kamna, katerega je pomolel Francu pred oči z glasno pripombo:

»Ruda, ki vsebuje bogate procete nekaj veliko dragocenejšega nego je zlato — platin!«

Franc, ki ni poznal razen zlata nobene druge žlahtne rude, je bil pri pogledu na prijatelja in na sivkasti kamen v njegovi roki prepričan, da se je dobremu Lavisonu zmešalo vsled velikega napora.

Na zmedeno plat obsojeni Amerikanec je sedel mirno na tla. Snel je rokavice, poiskal kompas, notes ter svinčnik in začel določevati natančno lego skalovja, ki je bilo mnogo dragocenejše, kakor čí bi vsebovalo čisto zlato.

Precej časa je črtal ter pisal po papirju, stegoval roke na levo ter desno, vstal, napravil par

korakov, zopet sedel ter beležil z vso natančnostjo bližnjo ter daljno okolico čudesnega skalnatega zidu.

Po opravljenih beležkah je spravil svoje skromne določilne ter merilne pripomočke, si pritrđil na noge snežne obročke in menil prav glasno:

»Dečko, sedaj pa z vso korajžo pot pod noge. Če nama ljubi Bog nakloni rešitev in se zmotava srečno do prvega človeka, bova oba večkratna milijonarja celo življenje!«

Po tej kratki prerokbi si je moral tudi Franc na odločno prijateljevo povelje utisniti natančno vse zunanje znake lege milijone vsebujočega zaklada.

Če bi se pri zopetni vrnitvi na ta kraj motil glede natančnega mesta najžlahtnejše rude eden, se ne bo drugi. Ako bo ostal v snegu eden, bo ponesel drugi skrivnost najdbe v svet in ne bo več sile celo življenje ne njemu in ne celotnemu njegovemu potomstvu.

Baš kar omenjenega prepričanja je bil Lavison, ki je imel po Kaliforniji dovolj opravka s strokovnjaki in inženjerji, ki so poznali in raz-

sto, potem ji odtrgajo truplo in njene celjstne kleščice tvorijo naravno zaponko.

S čim plačuje Abesinija razne dobave.

Bogznaj koliko držav dovaža Abesincem orožje, strelivo in ves mogoči vojni material. Javna tajnost je, da so blagajne abesinskega cesarja ali neguša prazne, da ne more plačevati niti inozemskih strokovnjakov in ne svobodnih vojščakov, katere so najeli razni knezi. Abesiniji zaupajo države dobave v blagu, a ne pa večjih denarnih vsot. Za dobave odstopa Abesinija dobaviteljem koncesije ali dovoljenja za petrolejske vrelce in razne rudnine. Abesinski zemeljski zakladi so bili

stal »car« čete, ki je štela do sto mladoletnih potepuhov... V primeru z drugimi četami živi njegova četa v sijajnih razmerah.

Kar se tiče drugih brezdomcev morem povedati le eno. Videl sem med njimi take prizore, da v smislu groze človeškega življenja dalje iti ni mogoče. Sreča je še, da boljše življenje ni iztrgal čustva žalosti iz ruskih src. Samo to čustvo še reši mnogo ljudi smrti pri tako strašnih pogojih življenja.

A. K.

*

Vurberg. Svečano smo praznovali praznik Kristusa Kralja kot svoj društveni praznik. G. duh, svetnik je daroval sv. mašo za člane in dober prosep društva. Popoldne se je svečanost razvila v društvenih prostorih. »Mi hočemo povsod Boga«, je krepko zaorilo po dvorani. Slavnostni govor na popoldanski proslavi je imel dijak-sedmošolec, ki je prav lepo orisal naš apostolat ter naznačil vsa tista nadnaravna in naravna sredstva, ki pomagajo izvrševati naše poslanstvo. Nad zaveso odra se je bočil ta napis: »Kristus, dvigaj duh prosvete«. Naj bi se ta želja izpolnila zlasti med mladino!

Braslovče. Po dolgem času počivanja, seveda neprostoovoljnega, je zopet oživel prosvetno delo. V odboru Prosv. društva so: predsednik Marovt Ivan ml., Topovlje; podpredsednik Atelšek Ivan, župnik; blagajnik Marovt Fr., Gornje Gorče; tajnik Brišnik Jože, Braslovče.

Odbornik Ramšak Viktor, kaplan, Braslovče, i. dr. Z lepim uspehom smo dvakrat igrali igro »Naša kri«. Nameravamo še pa razveseliti ljudstvo v bodoče z lepimi igrami.

Polzela. Uprizoritev »Slehernika« bo v nedeljo dne 10. novembra ob 3. uri popoldan v Prosvetnem domu. Svočas je bila ta prireditev že trikrat dovoljena, nato pa po zaslugi vsemogočne krajevine JNS zadnjo uro prepovedana, ker pač ni mogla trpeti nobene prireditve v Prosvetnem domu niti v dobrodelne ali cerkvene potrebe. Niso pomagala nobena posredovanja pri sreskem načelniku. Na prošnje ali pritožbe se pa sploh ni oziralo. Ogromni stroški prirediteljev in trud igralcev je bil poplačan s tem, da so zbirajoče občinstvo razganjali in grozili prirediteljem. Hvala Bogu, ti časi so minuli. Mladina pa je vzdržala vso to težko dobo trdno in naša dolžnost je, da ji njeno požrtvovalno delo poplačamo s čim večjim obiskom.

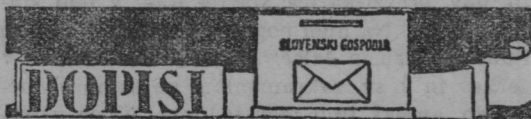
Ljubno ob Savinji. Naše Prosvetno društvo ki se je takoj po dovolitvi obnovilo, precej živahno deluje. Pri igri »Slehernik« so člani pokazali, da imajo smisel in veselje za društveno delo. Samaobsebi se je pojavila med članstvom in v vsej fari želja po društvenem domu. Ustanovil se je poseben odbor, ki se je z resnostjo oprijel dela za gradbo novega doma. Izgleda, da se bo graditev začela takoj spomladi. Tako bo društvo prihodnje leto najlepše proslavilo svojo 40 letnico obstoja. Vsem, ki bodo količkaj po svojih močeh pripomogli k graditvi tega tako nujno potrebnega doma, odbor že vnaprej izreka najlepšo zahvalo.

Oglas je registr. po št. Pr 6704 od 1. III. 1935

skupaj doma, kjer jih že čaka večerja, ki jo je pripravila marljiva gospodinja. Ponekod so imeli svojčas po 15 do 20 »riht«, da pozno v noč zauživajo dobrote »stelerajevskega večera«. Med jedjo pa igra godec na harmoniko. Vesela družba se razide s šopki za klobuki. Naš kmet je preskrbljen s stelo čez zimo.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. Letos je pa bila nedelja Kristusa Kralja za našo župnijo izreden praznik: naš gospod župnik in duhovni svetovalec lavantinske in krške škofije je ta dan imel svojo zlato mašo. Vsa fara se je tega dne veselila, vse je sodelovalo. Dekleta zgleadne Marijine družbe, ki jo g. zlatomašnik tako lepo vodi, so napletle vence in okrasile cerkev in župnišče. V nedeljo je bila pred župniščem zbrana množica ljudstva iz domače in sosednjih župnij, navzlic slabim potom, ker je ves teden poprej deževalo. G. zlatomašniku so častitali šolski otroci, posebno korajžna deklica, Marijina družba, ki mu je poklonila tudi lepo darilo, apostolstvo mož in fantov, cerkveni ključarji, gospod župan. V cerkvi pa se je prebrala posebno topla čestitka prevzvišenega gospoda knezoškofa dr. Tomažiča. Slavnosti so se udeležili tudi Korošci. Duhovščino je zastopal g. prošt tinjski Anton Benetek, naš štajerski rojak iz Griž,

Otiški vrh pri Dravogradu. Divje svinje so se pojavile v naših krajih. Pred enim mesecem jih je videl neki tesar v gozdu. Ker se zelo redko zgodi, da bi bile divje svinje v naših malih gozdovih, se pač bolj zanimamo za nje. Po njihvah zlasti koruzi so napravile precejšnjo škodo. Prašič tehta okoli 200 kg. Neke noč so pa zginile neznano kam. — Prišla je jesen, ki nam naznanja, da se moramo preskrbeti za zimo.

Poljske pridelke smo že spravili v shrambe. Sedaj pride za nas pohorske kmete najbolj vesel jesenski dan, namreč dan »steleraja«. Tako je bila takozvana »steleraja« v torek dne 29. novembra pri posestniku Medvedu. Zbral so se fantje in moške že ob prvem jutrnem svitu, da pohite v gozd napravljat steljo. Nekateri so »klestili«, drugi so voze nakladali, tretji so pa steljo domov vozili. Na dekleta tudi ne smemo pozabiti. Ko se sliši iz gozda fantovsko petje in vriskanje, že prihitijo dekleta, da »ravnajo« steljo, katero potem moške spravijo ob pota, da jo nalože na vozove. Tako je minil ves dan brez vsake nezgode. Zvečer se pa zberejo vsi

do te vojne malodane nedotaknjeni.

Najbogatejša abesinska pokrajina na jugu,

kateri se bliža z vojsko italijanski general Graziani, se imenuje Harar in nosi tudi njeno glavno mesto isto ime. Provinca Harar je zelo bogata in cesarjeva last in če bi mu iztrgali Italijani to ozemlje, je zgubil tudi vojno. Število prebivalcev mesta Harar cenijo na 30.000. V Abesiniji še namreč doslej ni bilo ljudskega štetja. V mestu je zelo mnogo gobavcev, samo ena bolnica in v tej le eden zdravnik-inostranec. Mesto Harar leži v kotlini sredi visokih gor. Ulice so tesne in temne, hiše brez oken. Vsa trgovina se odigrava na cesti. Guverner

kladali rudarjem zunanje znake vseh žlahtnih rud. Kot nekaj izrednega so omenjali platin, koga zibelka je severna Kanada, kjer se skriva pomešan med pečovje, na katerega sta naletela onadva čisto slučajno in že skoro na koncu svojih telesnih moči.

Strokovnjaški Lavison je zlezel še enkrat v zakladno luknjo, natolkel s kopitom puške nekaj prav velikih kosov, jih zavil skrbno v odejo in naložil na sani.

Presrečna in skrajno izčrpana najditelja platin vsebujoče rude sta povžila v božično proslavo težke milijone vredne najdbe zadnje grižljaje posušenega jelenjega mesa. Po skromnem in poslednjem okrepčilu sta zavila proti vzhodu. Nebo se je vidno jasnilo. Grozil je še ljutejši mraz. Predvsem je pritegnil Lavison v posvet kompas in opazil, da vodijo novi zameti, ki so bili na površini podobni strdelim morskim valovom, v zapadno-vzhodno smer.

»Posameznih snežnih vijug ne križati... Ostati vedno med njimi«, je godel sam za sebe.

S tako hojo je bilo mogoče ostati na pravi poti, ker se mu je kompas v premrazeni roki preveč tresel in ni bil zanesljiv vodnik.

Bližala se je noč s pošastnimi grozotami. Grozen mraz je pikal ter zbadal skozi obleko. Obema je šepetal skrivnostni glas, naj se zakopljeta v sneg in naj se odpočijeta... Seve samo za malo časa... Opaziti je bilo, da se jima blede... Misel na smrt kot taka ju ni strašila. Na dosedanjih skupnih potovanjih ju je bogznaj kolikokrat srečala koščena žena s koso in jima je že bila dobra znanka. Samo predstava: po najdbi takega zaklada obležati za vselej v snegu ter mrazu, ju je tirala naprej in samo naprej! Vso preostalo voljo sta osredotočila v cilj: morava do prvega človeškega bivališča, da ne bo ostala zakopana skrivnost o najdbi platina!

Stemnilo se je. Nastopila je nevarnost, da v temi ne zgrešita eden drugega. Da se temu izogneta, sta se vpregla oba v sani in se pehala naprej vstric.

Prvi je zopet opešal Franc. Pri vsakem postanku je moledoval:

dve č. šolski sestri iz Narodne šole v Št. Rupertu pri Velikovecu, kjer je zlatomašnik deloval 26 let, in bivši župan velikovski g. Čarf. Naj Bog poplača g. zlatomašniku ves njegov veliki trud v vinogradu Gospodovem in vse idealno delovanje za slovenski narod in ga ohrani še lepo vrsto let zdravega in tako navdušeno delavnega!

Št. Peter pri Mariboru. Med razstavljalci na mariborskem sadnem sejmu Šentpeterčani nismo bili med zadnjimi. No ja, pa saj tudi nismo zadnji med sadjarji. — Zopetna vpostavitve občine Št. Peter pri Mariboru, še nekaterim vedno ne da miru. Pa ves njih trud bo zastoj, ker je potrebno, da občino zopet dobimo. Konec mora biti tega, da se upravičene zahteve Šentpeterčanov ne upoštevajo. — Občina Košaki tukajšnji gospodinjski šoli v proračunu določenega zneska še vedno ni izplačala. — Za člana okrajnega cestnega odbora mariborskega je tudi imenovan g. Miha Kovačič, gostilničar in priznan sadjar. — Pretečeno nedeljo se je vršil po večernicah sestanek članov prosvetnega društva. Z zanimanjem so udeleženci sledili predavanju tajnika PZ, ki je govoril o življenju in delu dr. J. E. Kreka. Prihodnji sestanek bo prvo nedeljo v decembru.

Hoče. V nedeljo 10. novembra je shod JRZ v Prosvetni dvorani Slomšekovega doma. Shod je po prvi sv. maši. Prijazno vabljeni!

Čirkovce. Tukajšnje prost. gasilno društvo uprizori dne 10. novembra ob 3. uri popoldne krasno roparsko pravljico »Volkašin«.

Sv. Andraž v Slov. gor. Na nedeljo Kristusa Kralja je imel g. poslanec Brenčič po rani službi božji pred cerkvijo politični shod. Sklenili smo, da se bomo vsi pridružili novi stranki JRZ in tako sodelovali za zboljšanje sedanjega težkega gospodarskega stanja.

Sv. Jernej pri Ločah. Tatove, ki so par let sem, zlasti pozimi, razvijali svojo delavnost in bili nevarni zlasti šunkam in klobasam, pa tudi živih pujskov niso zavrgli, če so mogli do njih, so slednjič izsledili in jih za 2½ leta poslali kašo pihat. A kaj pomaga, ko so se pa takoj drugi našli, ki vodijo njihovo obrt naprej v strah in jezo vseh poštenih. Vdoveli posestnici Bogatin Antoniji so najprej ukradli kure do zadnjega pera vse in kmalu potem so še prišli po špeh in oble-

ko. Žena je bolj revna; lani so ji ubili moža, sin pa se je obesil, zato je tem bolj obžalovana vredna. — Posestniku Jevšenak Antonu so taki neznanji prijatelji dvakrat pri bellem dnevu iz zaprte sobe ukradli denar, po noči pa iz kleti vino. — Posestnik Špes Konrad si je pri rezanju slame odrezal kazalec leve roke. Vrgel ga je za plot, ne da bi pomislil, da ga bo na sodni dan iskal. — Sin gozdnega nadsvetnika, 20 letni Strmšek Karl je ponoči grede od košnje padel ter si dešno roko v nadlaktu prerezal na kosi do kosti. Močno krvavečega so ga ponoči spravili v Loče k zdravniku, od tam pa jutraj v Maribor v bolnišnico. — Posestnik Rupnik iz Loč je iz svojega tukajšnjega gozda peljal drva. Na slabi poti se je voz nagnil in ga pritisnil k drevesu ter mu strl prsni koš. Še živega so pripeljali domov, tam pa je po previdenju takoj izdihnil. Zapušča vdovo in dva odrasla otroka. — Umrli so pri nas zadnji čas: Korošec Terezija iz Ličnice, Enci Anton iz Kravjaka in Bračič Filomena iz Zg. Laž, sami previtkarji, vsi večkrat prevideni in tako pripravljeni za večnost. N. v m. p.! — Tudi tukaj so vsi dobri veseli, da je JNSarskega počenja vendar enkrat konec. Nihče ni več dobil dela, kdor ni tam poleg godel, povsod so za nami vohali, kakor za najhujšimi komunisti; če pa je kdo kaj rekel, kar ni šlo v njihov račun, je že bila v nevarnosti država in že je imel na vratu paragrafe in žandarje. V resnici, nikoli ni bila med Slovenci svoboda tako vsestransko teptana, kakor ta leta, ko so svobodomisleci nosili pri nas glavni zvonec. Pri zadnjih občinskih volitvah so nas privezali na Loče čisto proti naši volji. Toda naše geslo je: »Fara — občina!«

Ljutomer. Dne 17. novembra 1935 ob 9. uri se vrši ustanovni občni zbor podružnice Zveze absolventov kmetijskih šol v Ljutomeru in sicer v gostilni Sever v Ljutomeru. Na ta zbor se vabijo absolventi kmetijskih šol iz celega okraja, da se medsebojno spoznajo in izmenjajo svoje misli kot šolani kmetovalci glede pospeševanja našega kmetijstva. Za člane podružnice ZAKŠ je udeležba obvezna. Zborovanja se lahko udeleže tudi absolventke kmetijske gospodinjskih šol. Kritični časi zahtevajo podvojeno delo in dolžnost vsakogar je, ne

ostajati na enem mestu, ampak korakati naprej v smeri, ki si jo je svojčas začrtal. Torej na delo, na plan, da se dvigne kmetijski stan!

Ormož. V nedeljo dne 10. novembra ob pol 3. uri popoldne se vrši v Ormožu v dvorani Klebarske gostilne politični shod, združen z ustanovnim občnim zborom JRZ za Ormož in okolico. Govori prof. Vesenjani in drugi. Vsi somišljeniki in volilci, ki želite imeti objektivne informacije in pregled čez naš politični in gospodarski položaj, ste vabljeni.

Trnovlje pri Celju. Dne 24. oktobra 1935, se je vršil komisijonelni ogled od kr. banske uprave dravske banovine glede elektrifikacije: Trnovelj, Zadobrova, Leskovca, Ljubečne, Začreta in Lipovca. Za dobavo toka se zanimajo kranjske deželne elektrarne in elektrarna Fala. Interesenti omenjenih vasi so dobili ponudbe od obeh elektrarn. Odbor, kot tak proučuje, katera ponudba bi bila ugodnejša. Ker pa obstoji v odboru nesoglasje, je naprošen g. okrajni načelnik, da zadevo razčisti.

Ljubno ob Savinji. Ne mislite, da pri nas manjka političnih velikanov iz pokopane JNS. Ko smo brali v »Sl. Gosp.«, da bomo spet smeli izobešati priljubljeno slovensko zastavo, se je neki tukajšnji visoko naobraženi JNSar izrazil, da smo s tem padli kulturno za deset let nazaj. To se nam ne zdi verjetno, da bi padli kulturno nazaj, pač pa radi pritrdimo, da smo se povrnili v one čase, ko smo res uživali svobodo, in v one čase ko tiranske JNS ni bilo na Ljubnem in ne na svetu. Kaj ne, slavni bivši gospodje, danes vas v ušesih ščemi?

Irje pri Rog. Slatini. Umrla je tukaj dne 26. nov. previtkarica Marija Rak, v lepi starosti 76 let. Na njen pogreb je prihitelo mnogo ljudi od blizu in daleč. Rajna je rada hodila v cerkev in k sv. zakramentom ne samo ob nedeljah, ampak tudi med tednom. Ni se ustrašila dolge poti in slabega vremena. Za njo žalujejo dva že odrasla sinova in hčerka; mož je že pred leti umrl. Naj počiva v miru!

Ali si že obnovil naročnino?

»Ne morem dalje, Lavison . . . Ne morem dalje. Pusti me samega . . . Na ta način se pogubiva oba . . .!«

Lavison niti slišal ni prav prijatelja, ampak ga je tolažil:

»Štiriindvajset ur še vzdrživa in rešena bova! Tako dolgo boš kobacal tudi ti. Ali se rešiva oba, ali pa nobeden. Samo nekoliko se še potruj!«

Odvrgla sta orožje. Naprej . . .

Ob pol treh so se prikazale na nebu zvezde. Južni del neba se je svetlikal srebrno od odseva polne lune. Niti eden volk ni tulil. Celo za volčjo zverjad je bilo premrzlo, da bi se bila podila za plenom. Zveri so se zagreble pod sneg in prespale strahotno mrzlo noč.

Kmalu po nastopu teme se je splašil Lavison iz omotice in spoznal, da vleče sam sani. Ogle dal se je in spredel, da se je tovariš odvezal. Dober kilometer daleč nazaj ga je našel z glavo in rokami zakopanega v snegu. Pobral ga je, otresel, položil na sani, ga pokrnil s svojo odejo in ga tako povezal, da se ne bo mogel izmotati.

Naprej . . .

Severna svetloba se je prikazala in razsvetlila pokrajino z mrzlim svitom. Zunaj na jezeru je pokal led od preveč ljute zime. Odmevalo je, kakor bi se bila bitka med pošastmi severne zime.

Nekoliko kilometrov dalje od mesta, kjer je bil naložil na sani tovariša, je začela tudi Lavisonu odpovedovati njegova ranjena noga. Ne, ni ga bolela. Že dolgo je bil brez pravega občutka. Sklepi je niso hoteli več držati pokoncu. Lavison si je pomagal naprej po kolenih. Stalno se je držal med brazdami zametov. To je še bilo edino, česar so še bili zmožni njegovi možgani. Domišljjal si je, da ga vabi iz daljine luč, do katere mora, luč iz — človeškega bivališča. Kakor hitro pa je križal val zameta, je zginila ter se skri la luč. Povprek nikakor ni smel, sicer bosta zmrznila oba s tovarišem . . .

Samo toliko se je pozneje še spominjal, da ni več videl sija vabeče luči, ampak je čul lajež krdela psov, ki so se mu bližali od bogznaj kod...

(Dalje sledi.)

pokraj. Harar je princ Nasibu Z" Emanuel.

Večina Abesincev je brez malega jezička.

Domačini v Abesiniji nagibajo zelo k angini in drugim boleznim v vratu. Za sedež vseh vratnih obolenj smatrajo mali jeziček, katerega znajo odstraniti brez noža in omote nja živcev. Domači zdravnik se loti operacije malega jezička z zanko iz konjske žime in ga enostavno odščipne. Da zaustavi operater kri po odščipu jezička, ponudi bolniku z medom prepojene vode. Ker napade sigurno vsacega drugega Abesinca enkrat v življenju kaka vratna bolezen, si lahko predstavljamo, da je mali jeziček v Abes. redkost.

Ženski svet

Materinstvo.

(Nadaljevanje)

Mati mora posvetiti precej skrbi dojenčkovemu perilu. To mora biti v prvi vrsti snažno, vedno čisto oprano ter toplo. Braniti mora otroka pred mrazom, a vendar ne sme biti tesno, da bi ga oviralo, temveč ohlapno, da se lahko svobodno giblje v njem. Gibanje povzroča, da je krvni obtok močnejši ter se kosti in mišice krepkeje razvijajo. Z večkratno menjavo perila obdržimo otrokovo telesce v suhem, kar je izredne važnosti za njegovo zdravje in dobro voljo.

Marsikateri mamici so še danes najbolj pri srcu — povoji. Ne more si misliti svojega ljubčka z ravnimi udi, ne da bi ga mesece in mesece mučila s povijanjem. A to je precejšnja zmeta. Narava sama skrbi, da se otrokovo telesce zdravna. Saj ljudje, ki živijo povsem prirodno življenje, tako cigani, zamorci, divjaki, ne uporabljajo nobenih takšnih pripomočkov, a imajo kljub temu bolj ravne ude, kakor marsikakšen otrok civiliziranega sveta.

Če ima otročiček krive nožice, je temu vzrok napačna prehrana, pomanjkanje sonca in svetlobe. Nive so temu preslabe koščice (rahitis ali angleška bolezen), morda pa je tudi podedovano. Povijanje temu prav nič ne odpomore, temveč še škodi. Ali se ti ne smili tvoj nebogljenček, mamica, ko leži trdo povezan v svoji postelji, da se niti ganiti ne more? Gleda sončne žarke nad seboj. Male ročice bi se rade poigravale z njimi, pa so neusmiljeno povezane, kakor roke hudodelca. Ne jemljimo malčku zlate svobode, ki je je bolj potreben kakor vsi drugi. Poleg tega pa trpi tudi otrokovo zdravje. Udje se mu ne morejo okrepiti, če so vedno povezani, prsni koš je stisnjen in pljuča se ne razvijajo, kot bi se morala.

Rabimo le kratke, široke povoje, s katerimi lahko povijemo otroka čez prsi, da ostane lepše zaviti. Če je mrzlo, mu prav rahlo skrijemo pod povojem ročice in nožice, da se prehitro ne razbrcra in ne prehladi, zlasti če je moker. Verjemite, mamice, da vam bo malček zelo hvaležen zato, dasi vam tega ne more povedati!

A tudi to povijanje kmalu opustimo in oblecimo otročička raje v srajčko, ki mora imeti dolge rokave, da se ročice skrijejo v njih. Spodnji del mora biti zavihan nazaj, da ni otrok gol, četudi brca. Pod srajčko mu privežemo v obliki hlačk plenico, ki jo zamenjamo, kadar je mokra. V to plenico vložimo lahko še eno zganjeno, da popije čim več mokrote.

Ker je dojenčkova koža zelo občutljiva, moramo biti pazljivi, da ga nikjer perilo ne tišči, da ni dolgo v mokrem in da se kje ne drgne. Včasih ga tišči nagubančena plenička, včasih se mu drgne nožica ob nožico ali pa se mu v mokroti rani kožica, da ga začne boleti. In otročiček joka.

Tedaj je dobro otrokovo kožico lahko namazati z vazelinom. Tudi poseben prah uporabljajo za razbolelo kožico, a to smemo le tedaj, če je rdeča, a še ni ranjena. Za ranjeno kožico smemo rabiti le vazelin ali prav dobro olje. Priporočala bi, da namažete dojenčku po vsaki kopeli občutljiva mesta, tako po hrbtu, med nožicami, za vratom, sploh povsod, kjer se gubanči, kjer se sicer rada vnamo in povzročajo bolečine.

Spravimo zelenjad!

Ta mesec moramo poskrbeti, da si spravimo zelenjad za zimo in za zgodnjo pomlad, ko nam vrt še ne bo rodil nove. Nekaj smemo že shraniti z vkuhavanjem, tako fižol, kumare, paradižnik in dr. Drugo pa lahko na enostaven način spravimo z vrta in jo hranimo v kleti, v toplih gredah, a tudi zunaj na prostem v zasipih.

Kdaj začnemo s spraviljanjem in katero zelenjad lahko hranimo?

Hranimo lahko vse **kapusnice**, to je zelje, ohrovt, karfijolo in kolerabo, **korenasto zelenjad**: por, petršilj, zeleno, repo, rdečo peso, redkvico in korenje ter **endivijo**.

S spraviljanjem pa odlašamo, čim dalje moremo. Ni treba hiteti, dokler ni nevarnosti resnega mraza. Počakati je treba tudi, da spravljamo v suhem in vetrovnem vremenu, ko je zelenjad popolnoma suha. Če pa spravljamo po dežju ali snegu, pa je nevarnost, da se pojavi gniloba.

Najprimernejši prostor za prezimovanje je **suha in zračna klet**. Tja prinesemo vlažen pesek ali vrtno zemljo. Zelenjad je treba primerno pripraviti. Zelju, ohrovtu in podob. odstranimo suhe, objedene in nagnite liste, prav tako endiviji. Korenju, petršilju, pesi, zeleni potrgamo zelišče in pustimo srce celo. Korenje, repo, redkev in peso lahko spravimo kar na kupe ali v zaboje, brez peska ali prsti. Endiviji, zelju, karfijolu pa podsujemo korenine s peskom ali prstjo. Zeljnate in karfijolne **glave** pa lahko spravimo na kupih v praznih sobah ali v zračni, suhi kleti.

Ob toplem, suhem vremenu, je treba kleti dobro prezračiti ter zelenjad osnažiti vsake gnilobe, usehlih listov ter sploh vsega, kar bi povzročalo gnitje. Izmed vse zelenjadi je endivija za gnitje najbolj dovzetna; zato ji je posvetiti največ pozornosti. Bolje je tudi, če imamo zelenjad bolj na suhem, nego na mokrem prostoru. Zalivati je ni treba. Zadoštuje ji vlažen pesek ali prst.

Petršilj, zeleno, drobnjak, posadimo s prstjo vred v zabojček, ki ga imamo lahko bolj pri rokah, ker to zelenjad najčešče rabimo.

Topla greda je tudi prav primeren prostor za prezimovanje. Biti pa mora na suhem kraju, da ne zamaka voda. Ob mrazu položimo na okna slamo in deske. Ob suhem vremenu tople grede prezračimo in osnažimo.

Za prezimovanje **na prostem** si moramo izbrati suh in zaveten prostor.

1. Izkopljemo jamo, 30 do 40 cm globoko, v katero polagamo zelenjad in ji prisujemo s prstjo prav do glav. Čez položimo v poševni legi deske, ki jih ob hudem mrazu pokrijemo s slamo.

2. Gredo, na kateri raste zelenjad, obkoličimo in jo od zunanjih strani obložimo z deskami, ki jih zasujemo s prstjo ali z gnojem. Na eni strani naj bi bila deska nekoliko višja. Povrhu pokrijemo z deskami in v poševni legi, nato položimo slamo, da zavarujemo rastline pred mrazom.

3. Za korenje, redkev, repo, peso napravimo nasipe. Z zemlje odstranimo važo ter položimo po tleh iz desk zbit žleb za prezračevanje, ki naj bo tako dolg, kakor nasip. Nanj naložimo kup korenja ali drugega, med katerega vstavimo od vrha kupa proti sredini iz štirih deščic zbit žleb za prezračevanje. Nato ves nasip pokrijemo s slamo, ki jo nazadnje

zamečemo s prstjo. Če je zelo mraz, zadela mo odprtine žlebiča in položimo po nasipu preko prsti še plast slame.

Peter Rešetar rešetari.

Živijo Maček! Zdaj lahko vsi Slovenci kličejo: **Živijo Maček!** Kajti Maček je izjavil, da je sprejel načelo Mene, Petra Rešetarja, da naj Slovenci sami vodimo slovensko politiko in da njega to nič ne briga. Zdaj pa Kukovec ne bo več oznanjal pomladi Mačkove politike v Sloveniji.

Pod Mačkovo marelo je v času volitev vedril g. Kukovec, ki pa je sedaj izjavil, da je pristaš Pribičeviča in da je le kot zaveznik kandidiral na Mačkovi listi. Kaj bodo sedaj njegovi volivci rekli, še ni znano. Drugič bo treba kandidate naravnost naštrihati, da bomo vedeli, katere barve da je, ko ga volimo.

So, ki niso, niso, ki so! To ni kitajsko, ampak je slovenska beseda razpuščenega bojevnika Vidmarja. Kaj je hotel s tem povedati? Menda tole: **So, ki niso**, to so bojevniki, ki so sedaj res pravo bojevniško organizacijo ustanovili in **niso** le Vidmarjevimi političnim manevrom za štafazo. **Niso, ki so**, niso pač voditelji tisti, ki so samo zvoditelji!

Kolo časa. V Mariboru je izšla knjiga, ki bo na vse čase pričala, kako hitro se vrti kolo časa. V svojem uvodu se namreč zahvaljuje bivšemu banu, bivšemu podbanu, bivšima srezkima načelnikoma, bivšemu mestnemu županu. Obsega pa še marsikaj, kar je med tem postalo bivše, ko se je knjiga vezala in prišla na svetlo. **Tempo, tempo!**

Jeftič na jesenskem sprehodu: »List za listom pada... Čudno, da je listje mojega političnega drevesa, o katerem sem mislil, da je že zrastle do neba, odpadlo kmalu po 5. maju, ko je bujno pognalo. In vendar je šele sedaj jesen! Človek hoče živeti hitreje kakor narava. List za listom pada, kje je moj trošt in nada...?«

Prostovoljci za Abesinijo! Kličem na korajžo vse, ki so dejanski neprijatelji sosed, da se mi prijavijo kot prostovoljci za Abesinijo. Tja itak ne bomo šli, samo da boste vpisani tudi vi kot dobrovoljci, saj se tako rado zgodi, da se kdo v miru štuli med prostovoljce, ko ni in nikoli ni bil.

Mandat za novo vlado. Po belgrajskih ulicah sem se sprehajal in lovil vse tiste, ki so že izjavili, da imajo mandat za sestavo nove vlade. Davidovič je rekel: »Jaz«, Maček je rekel: »Jaz«, Jeftič je rekel: »Jaz«, Ljotič je rekel: »Jaz«, uradniki so rekli: »Mi«, narod pa je rekel: Nikdo izmed teh! Vlado bo po pravočasnih volitvah sestavil narod!

Smo za razpust skupščine. Jeftič je te dni izjavil: Povsem napačno je, da bi bil jaz proti razpustu skupščine in proti novim volitvam. Pri tem parlamentu jaz itak ne morem več na vrh, zato je potrebno, da vodim nove volitve za druge poslance. Tudi sem za tajne volitve, vsaj na tak način kot 5. maja, ko še danes ne vedo posamezni kraji, koliko jih je volilo!

Na belgrajskem kolodvoru so izstopali številni ljudje, ki so jih Nemci prepodili. Sorojak jih je vprašal: »Kako ste došli semkaj?« Odgovorili so mu: »Slišali smo o naši aferi, pa smo šli na pot v obljubljeni deželo!«

Vojna v vzhodni Afriki.

Dolgeletni ujetnik abesinskega cesarja.

Sedanji abesinski cesar Haile Selassie se poslužuje vseh srednjeveških in modernih zapornih pripomočkov, da se čuva pred mozem, ki je njegov največji strah. Ta mož je Lij Jassou, nekdanji abesinski cesar in nečak velikega cesarja Menelika. Pregon je bil s prestola s pomočjo Menelikove hčerke, Zaiditu, kateri je pomagal sedajni vladar. Z združeno močjo obeh omenjenih je pravi cesarjev naslednik moral v prognanstvo radi duševne manjvrednosti.

Bivši abesinski cesar, o katerem poročamo pod zaglavjem »Vojna v vzhodni Afriki«.

Lij Jassou, ki je star danes 39 let, je že 12 let ujetnik. Živi pod stalnim nadzorstvom v trdnjavi, na strmem ter nedostopnem hribu Gara moulata pri mestu Harar na jugu Abesinije, kjer prodira sedaj italijanski general Graziani. Sedanji cesar je ukrenil vse, da prepeljejo visokega jetnika na drug varen kraj, če bi bila ječa na gori ogrožena od italijanske vojske.

Osvobojeni Lij Jassou, edini res pravi naslednik abesinskih cesarjev, bi bil silno orožje v rokah Italijanov in radi tega je tako strogo zastražen.

Z eno roko je z zlato verigo priklenjen na stražnika, ki se zaveda, da bi bil za slučaj pobega ujetnika pri priči ob glavo.

Znameniti prerok, svečenik Aba Hanna, zanesljiv pristaš sedajnega vladarja, nadzira ujetnikove straže. 300 izbranih in dobro oboroženih čuvajev čuva noč in dan nad trdnjavo na hribu, ki je obdana od žičnih ovir, električnih alarmnih zvoncev, od visokega zidovja in od posebne vrste psov.

Na drugi strani pa je cesar zapovedal, da morajo skazovati ujetemu vse časti in mu izpolniti vsako željo, ki se nanaša na jed in pijačo. S prestola pregnani ima po dragi volji na razpolago knjige, časopise, glasovir, gramofon in vse mogče ugodnosti za ubijanje dolgega časa.

Dnevno se spreha po cele ure po dvorišču trdnjave in seve pod neprestanim nadzorstvom najbudnejše straže.

Nova vojna dobičkarija.

Čeravno je minulo 150 let, kar je umrla avstrijska cesarica Marija Terezija, so še vedno njeni tolarji po celi vzhodni Afriki in Abesiniji edino od domačinov priznано plačilno sredstvo. Pravico za kovanje Marija-Terezija tolarjev poseda kovnica na Dunaju, ki je zalagala do pred kratkem abesinskega cesarja ali neguša s temi novci,

V sedanji vojni je zasedla Italija precej od abesinskega ozemlja, katerega ureja po svoje in skuša živeti s tamošnjimi domačini v najboljših odnošajih. V zasedenem ozemlju odklanjajo Abesinci italijanske novce in bankovce. Zahtevajo Marija-Terezija tolarje.

Italija in Avstrija sta v najtesnejših zaveznih objemih. Italijani so vzeli od dunajske kovnice na nedoločen čas v najem pravico izdelovanja omenjenih tolarjev. Dunajska kovnica bo najbrž tudi za bodoče edina kovala tolarje, pač pa pod italijanskim nadzorstvom!

Vprašanje je sedaj, kaj bo ukrenil abesinski neguš? Če se bo bojeval dalje časa, mu bodo skopnele še tako velike tolarjeke zaloge. Na Dunaju novcev ne bo mogel več naročiti. V tej stiski se bo najbrž obrnil na kako drugo državo, da mu nakuje denarja s podoben Marije Terezije na eni strani in z dvo-glavim kronanim orlom na drugi. Kake posebne zaščite na ti dve podobi dunajska kovnica ne bo posedala. Glede kovanja Marija-Terezija tolarjev cvete nova — vojna dobičkarija. Kmalu bomo čitali, katera država je je postala deležna.

Dum-dum, sol, italijanski uvoz.

Zopet poroča časopisje, da se poslužujeta v italijansko-abesinski vojni oba nasprotnika groznega »dum-dum« streliva. Italijani in Abesinci zanikajo ta očitek, a bo najbrž s to zadevo isto, kakor je bilo v svetovni vojni. Rane od dum-dum municije so videli pri italijanskih in abesinskih ranjencih in to dejstvo je dokaz, da streljajo na obeh straneh z res nečloveškim strelivom. Dum-dum krogle prvotno niso bile izdelane za vojne namene. Način, konico krogle odpiliti in s tem doseči, da vpliva najmanjši zadetek take krogle smrtno, izvira iz Indije iz mesta Dum-dum v bližini Kalkutte. Na zgoraj opisani način pri-krojene krogle so uporabljali prvotno pri lo-vih na tigre. Tiger je nevaren kralj džungle in z navadno kroglo mu je težko upihnuti življenje. En sam zadetek od dum-dum krogle napravi celo tigra nesposobnega za obrambo in napad.

Abesinsko mesto Makalle, južno od Adu, na katerega pripravljajo Italijani s severa napad, je največje tržišče za sol v pokrajini Tigre. Iz tega kraja preskrbujejo s soljo tigrsko planoto. Sol pridobivajo iz Asala-jezera v dolini Danakil, 120 m pod morsko gladino Rdečega morja.

Tamkajšnje prebivalstvo razbije sol na kose, od katerih tehtaja vsak poldrug kg. Take solne kose uporabljajo po celi Abesiniji kot

plačilno sredstvo. V pokrajini Gondar in po krajih okrog Tsana jezera velja 1½ kg soli 1 Marija-Terezija tolar.

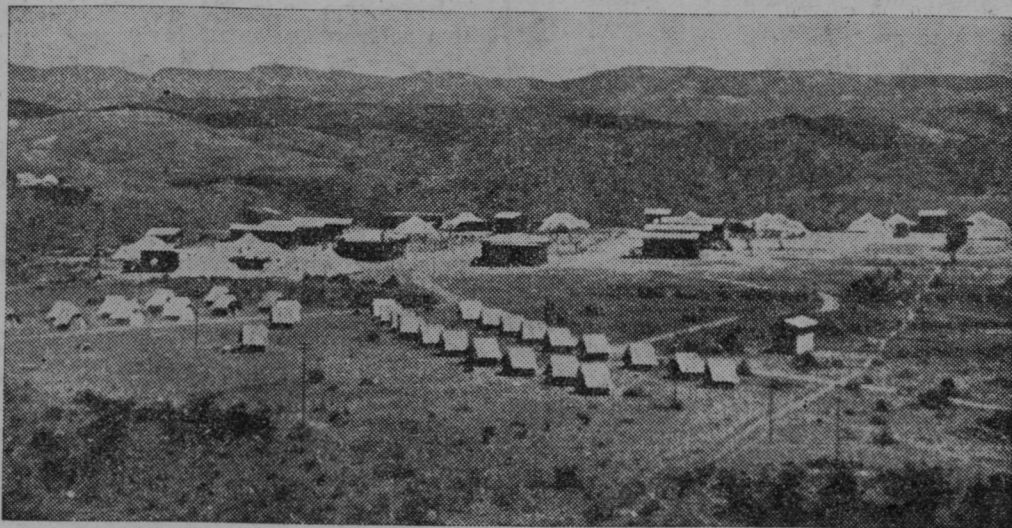
Kljub vojnemu stanju še do danes ni prekinila Abesinija z Italijo trgovskih stikov in Italija še vedno uvaža na strogo abesinsko ozemlje vino in strelivo. Poročevalci inozemskih časopisov trdijo, da je dospela 24. oktobra

Abesinske otroke vežbajo v uporabi plinskih mask.

Vrhovni poveljnik italijanskih čet v vzhodni Afriki general de Bono (na levi) in šef njegovega generalnega štaba general Gabba

Taborišče italijanskih čet pri Asmari v vzhodnoafriški koloniji Eritreja.

v abesinsko prestolico v Addis Abebo večja pošiljka italijanskega vina. V Addis Abebi so videli časnikarji strelivo najnovejšega italijanskega izvora.

Poročilo z bojišč 29. oktobra.

Iz Asmare, glavnega mesta italijanske kolonije Eritreja, je bilo poslano v svet 29. okt. naslednje vojno poročilo: Pri prodiranju na severni fronti niso zadele italijanske čete nikjer niti na abesinske predstraže, kaj še le na močnejše oddelke. Pri vojnih pohodih pošiljajo Italijani vedno v prve vrste domačine askare in daleč za temi še 4e korakajo bele čete. Čisto jasno je, da so prejeli Abesinci povelje, da se morajo umikati brez vsakega odpora.

Mesto Makale, južno od Adué, izpraznjuje Abesinci že dalje časa. Ves vojni material, ki je v mestu, odnašajo v hribe, da bi ne padel v roke sovražnika.

Vsi znaki kažejo, da Abesinci Makale ne bodo branili, ker se umikajo v visoko gorovje. Italijansko vrhovno vodstvo že pozna abesinski način bojevanja. Abesinci nameravajo doseči to, da bi se oddaljile italijanske čete daleč od svojih oporišč in bi jih nato odrezali. V ožgled tej nevarnosti razglašajo italijanski poveljniki, da ne bodo zašli v od Abesincev jim nastavljene pasti, iz katerih bi ne bilo nobenega nazaj. Italijani hočejo dobro utrditi vsak pridobljeni meter, da jim ne bo grozila nevarnost od zadaj ali od strani.

Glede južne fronte priznavajo Abesinci, da so Italijani prodrli že daleč z motoriziranimi oddelki v notranjost pokrajine Ogaden.

Ras Nassibu, abesinski poveljnik na jugu, se je potegnil v svoj glavni stan ob robu puščave. Drugo glavno mesto Abesinije, v našem listu tolikokrat omenjeni Harar v pokrajini Ogaden, bo igralo še važno vlogo. Pri tem mestu namerava ras Nassibu zvačiti Italijane v zagato, v katero bodo tudi zašli, če se bodo upali preko puščave province Ogaden. Za ta slučaj bodo abesinske čete na mah krog Hararja in bodo skušale za vsako ceno prepričati, da bi se polastil sovražnik 80 km bolj severno se nahajajoče železnice. Dosedaj so Abesinci že dvakrat zapustili Harar iz bojazni pred italijanskimi letali in so se zatekli v gorovje. Nazaj se je vrnilo v mesto 10.000 od prvotnih 24.000 prebivalcev. Po na pol izpraznjenih ulicah se sprehajajo hižene.

Boji, ki bodo po angleški napovedi trajali cel teden.

Angleški vojni poročevalci so raznesli v svet vesti o krvavih bojih v vzhodni Afriki, kateri bodo trajali dober teden. Italijani so pričeli z ofenzivo na severu, da bi razbremenili južno fronto generala Graziani, ki bi naj na ta način lažje prodrli proti južnemu abesinskemu oporišču Harar in začel ogrožati edino abesinsko železnico Džibuti—Addis Abeba. Pred pričetkom sedaj vihrajoče ofenzive na severu so vršila italijanska letala 14 dni ogledno službo. Sedaj pa napadajo Italijani Abesince iz letal s strojnimi. Aeroplani vodijo tudi italijansko artilerijsko pripravo na abesinske postojanke. Tokratna italijanska ofenziva na severu ima namen, da preplaši abesinsko vojsko z modernimi vojnimi sredstvi kakor z letali, tanki, najtežjim topništvo in s strojnimi. Italijani upajo, da bodo na ta način stisnili vojni obroč Abesincev in da se bosta združili italijanska severna ter južna armada ter bi bila za ta slučaj odprta pot v abesinsko prestolico.

Abesinsko mesto Makale (južno od Adué), za kojega posest gre pri tej ofenzivi, dne 2. nov.

še ni bilo v rokah Italijanom. Če bodo tudi zavezale italijanske čete to abesinsko važno postojanko, ne bodo javile širši javnosti poprejnjenega padca, dokler ne bodo sigurne, da jim Abesinci z nobenim protinapadom ne morejo več iztrgati tako težko priborjenega mesta Makale.

Splošen napad na vseh frontah so pričele italijanske čete dne 3. novembra zjutraj. Glavna borba se bije za posest mesta Makale.

Poslednje vesti.

Domače novice.

Novim cestnim odborom! Nove cestne odbore opozarjamo, naj zahteva vsak odbor njemu namenjene doklade zase in jih naj uporabi za ceste v svojem območju. Doslej se je dogajalo, da so pri banovini metali doklade in kredite, ki so bili iztirjani in obljubljeni enemu okraju čisto kam drugam.

Novi cestni odbor v Ljutomeru. Ban je imenoval za ljutomerski okraj naslednji novi cestni odbor: Rajh Jakob, posestnik v Ljutomeru, za načelnikovega namestnika; za odbornike pa Slavič Franc, posestnik v Cvenu pri Ljutomeru; Bendekovič Josip, posestnik in trgovec v Štrigovi; Štuhec Alojzij, posestnik v Stari novi vasi; Vavpotič Matija, posestnik v Lukavcih pri Križevcih; Kvas Fr., posestnik v Slaptincih pri Sv. Juriju; Klemenčič Jakob, posestnik v Ivanjkovcih pri Negovi; Ribič Ivan, posestnik v Cezanjevcih; dr. Breznik Franc, zdravnik v Gornji Radgoni; Streiber Hinko, tesarski mojster v Hrstju-Moti; Spindler Lovro, posestnik v Moravcih pri Mali Nedelji; Galunder Franc, posestnik v Veržeju in Hrstelju Jože, posestnik in trgovec v Gornji Radgoni.

Novi sreski cestni odbor za Brežice. V novi cestni odbor Brežice so imenovani: dr. Jensen Rok, odvetnik v Sevnici, za načelnikovega namestnika; za odbornike pa Kozinc Martin, posestnik v Prečni loki; Kržičnik Ludovik, posestnik in trgovec v Rajhenburgu; Planinc Miha, posestnik v Libnem pri Vidmu; Črnoga Ivan, posestnik in trgovec v Zdolah; Podvinski Franc, posestnik v Blatnem pri Globokem; Držič Karol, posestnik, mesar in gostilničar v Brežicah; Katič Jožef, posestnik, mesar in gostilničar na Dobovi; Frece Martin, posestnik v Stari vasi pri Bizeljskem in Mirt Franc, posestnik na Velkem kamnu.

Železni ženin umrl. Pri Sv. Duhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici je umrl 91 letni posestnik Mihael Verzel, ki je slavil pred kratkem v zdravju in duševni čistosti slovesno železno poroko. Rajni je oče uglednega mariborskega gostilničarja Verzela na Slomškovev trgu. Pokojnemu jubilanu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Podlegel zaboljajem z nožem. Pri Sv. Venčesu nad Slov. Bistrico je prišlo do uboja, kojega žrtev je postal Janez Kresnik, posestniški sin. Kresnik je izzival, dobil z nožem 11 vbojlijajev, katerim je podlegel. Radi uboja je v zaporih v Slov. Bistrici 24 letni posestnik in kovač Anton Zemljak.

Žepno ogledalce s sliko g. dr. Korošca zahtevajte v vsaki trgovini. Trgovci naj jih naročijo v Tiskarni sv. Cirila. Tudi organizacije JRZ naj jih skupno naročijo. Cena je Din 2.—

Specialist za ženske bolezni in porodništvo

DR. IPAVIC BENJAMIN v Mariboru, Tomšičev drevored 4, zopet ordinira. 1222

Preprečite ozeblino takoj v početku

Če Vas roke ali noge začnejo srbeti ali peči, dodajte vodi toliko Saltrat Rodella, da dobi videz mleka. Če pomosite potem noge ali roke v to mlečno kopel, bo sproščeni kisik prodril v znojnice ter pomiril in izlečil kožo in podkožno tkivo. Bolečine in srbečica prenehajo še pred potekom ene minute, krvni obtok pa se bo popolnoma obnovil in občutili boste največjo ugodnost. Kurja očesa se omeščajo tako, da jih lahko odstranite s koreninami, obtiski zacelijo, otekline pa izginejo. Nosili boste lahko čevlje za celo številko manjše ter hodili ves dan ali plesali vso noč z najugodnejšimi občutki. Saltrat Rodell se prodaja v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah. Nabavna cena je neznatna.

Igre za dom in družbo. V dolgih zimskih večerih v družinah in društvih večkrat ne znajo nobene razvedrilne igre. Izšle so posebne zabavne igre: št. 1: Šah, št. 2: Človek ne razburjaj se!, št. 3: Damska igra, št. 4: Mlin, št. 5: Domino, št. 6: Tombola, št. 7: Kitajske uganke, št. 8: Igra 15, št. 9: Črni maček, št. 10: Zložljive kocke. Vsaka teh iger stane samo Din 2.— in obsega vse potrebno pripravo kot tudi tiskano navodilo, kako se igra. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Vsakemu brezplačno pošljemo seznam naših knjig! Pišite ponj! Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je urejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjigarne, radevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptuj.

Prireditve in dopisi.

Puščava. Znano je, da so farani skupno z dobrotniki drugih fara po širni lavantinski škofiji pričeli popravljati velikansko božjepotno cerkev Device Marije v Puščavi. Delo se je pričelo letos meseca majnika. To delo je ogromno, ker je bila notranjščina cerkve že skoro v razpadu. Že smo menili, da dela ne bo mogoče zmagati, ker so proračuni kazali

ogromne vsote. Pa z dobro voljo faranov in dobrotnikov cerkve in božjo pomočjo se je delo v notranjosti dovršilo. Cerkveno zidovje je prebeljeno, okna so večinoma nova, štirje veliki stranski oltarji, o katerih smo mislili, da se sploh ne dajo več ohraniti, so prenovljeni kot bi bili novi in še veliko drugega inventarja popravljene. Račun zneso do sedaj 55.000 (petdesetpet tisoč) Din, ki je razen 10.000 (deset tisoč) Din krit s prostovoljnimi prispevki. Prosimo še nadalje blagohotnih prispevkov, da še ostanek računa plačamo in popravimo tudi zunanjšino, ki tudi prosi popravila. V nedeljo 10. novembra bo v Puščavi slovesnost blagoslovitve novih delov na štirih stranskih oltarjih, namreč kipov in križev. To slovesnost bo praznovali kot romanski shod. Ob 7. uri bo prva sv. maša, ob 8. uri druga in ob 9. uri slovesna sv. maša prevzvišenega g. kneza in škofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Pred sv. mašo škofova pridiga in blagoslovitev. Vabimo vse dobrotnike in častilce Matere božje, da se slovesnosti udeležijo. Vsem dobrotnikom, ki so pripomogli do popravila cerkve: Bog povrni!

Ljutomer. Prosvetno društvo ima to nedeljo dne 10. nov. po osmi sv. maši svoj občni zbor, na katerem bo dosedanji odbor podal poročilo o triletnem društvenem življenju. Izvolil se bo novi odbor za sledeče poslovno leto. Vsi stari člani naj se občnega zbora gotovo udeležijo, dobrodošli pa so zlasti novi člani, ki ob tej priliki lahko prijavijo svoj vstop. Program dela je pred nami, vsi smo poklicani, za vse je Katoliški dom, v skupnosti pa je moč. — Prosvetno društvo si namarava nabaviti novi film aparat, pathe lux. Za društveno življenje bi bil tak aparat velike važnosti. Morda bi ga nabavila skupno tri sosedna Prosvetna društva, Ljutomer, Križevci in Veržej. O važnosti filma bi bilo odveč govoriti. V soboto zvečer ob 8. uri in v nedeljo popoldne ob 3. uri predvaja Prosvetno društvo v Katoliškem domu na imenovani aparat prvi film z naslovom Nibelungij. Je to zaameniti kulturni film iz nemške narodne zgodovine. Nastopajo najboljši filmski igralci. Film ima dva dela in je vsakemu primeren. Pridite si ga pogledat. Ne bo vam žal. — Na praznik vseh svetnikov se je vršila slovesna blagoslovitev in odkritje spomenika padlim vojakom iz svetovne vojne. 143 jih je bilo iz naše fare. Spominska plošča je vzidana v cerkev. Vsa čast in pohvala odboru, ki se je pobrigal, da so naši bojevniki dobili skromen spomenik. Župnik msgr. Lovrec je imel ob otvoritvi lep nagovor. Na pokopališču je bil istega dne blagoslovljen novi železobetonski veliki križ. Toliko ljudi že dolgo ni bilo na pokopališču, ki je z novo ureditvijo dobilo lepše lice. — Igralci Katoliškega doma pripravljajo čgro Zlatorog. Prva predstava bo dne 24. novembra.

Teharje pri Celju. V torek 12. nov. se bo vršila v teharski cerkvi ob 11. uri predpoldne redka slavnost biserne poroke g. Vinka Rebenšak in njegove žene Neže roj. Šerbak. Biserni ženin, je rojen 16. jan. 1853, nevesta pa

8. dec. 1854. Poročena sta bila v Pištanju 22. novembra 1875.

Vojnik. Po krasno uspeli otvoritveni akademiji dne 22. sept. so se člani kat. prosvetnega društva z vso marljivostjo začeli pripravljati na predstavo Grielpatzerjevo dramo »Prababica«, katero nameravajo uprizoriti zadnjo nedeljo v novembru. Na to predstavo že danes opozarjamo p. n. občinstvo. Obračun o prosvetnem delu bo podal odbor na občnem zboru, kateri se bo vršil v nedeljo, dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne v kaplaniji. Ker je po 6. nov. 1932 to prvi občni zbor in ker se bo na tem občnem zboru izvolil novi odbor, je pričakovati polnoštevilne udeležbe članov.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

100 Din nagrade dam onemu, ki mi preskrbi službo **majerja**. Posestvo na polovico ali v najem. Završsek, Zagrad 44, Celje. 1229

Mlinar in žagar, starejši (samec), želi službe pri krščanskih kmetih. Spindler, Zalog št. 38, Sv. Peter v Sav. dolini. 1226

Kuharico srednje starosti, zmožno pospravljanja sob, večjo gospodarstva, zaupna oseba, se sprejme k samostojni gospej. Ponudbe nasloviti na Anton Cvenkel, Sv. Peter v Sav. dolini. 1216

Starejši samec želi nastopiti kot gospodarski poslovodja, več vsakega popravila. Ponudbe pod »Zanesljiva« pošto ležeče 315, Jurkloster. 1215

Trgov. pomočnika mešane stroke sprejemem. Franc Gnišek, Ormož. 1207

STANOVANJA:

Invalid, ki še lahko opravlja majhna dela, išče stanovanje v bližini Slovenske Bistrice. Naslov v upravi. 1220

Upokojenec dobi stanovanje in njivo v okolici Maribora, da obdeluje majhen vinograd. Podrobno pri M. Jazbec, Maribor, Državna 24-II. 1214

RAZNO.

V Novi Starinarni, Koroška c. 3, dobite zopet več ostankov žameta, barhenta, cajga, belega platna. Velika zaloga otročjih oblek za dečke in deklice, kakor tudi močne čevlje vseh velikosti, nogavice, srajce, spodnje hlače, žepne robce, blago za ženske in obleke, velika zaloga flanele, šivalni stroj (okrogli čolnicek). V soboto 9. t. m. na Glavnem trgu ob 9. uri licitacija obleke, čevljev, perila, posode in novejšega šivalnega stroja. 1225

Kupim lažjo tri- do štiriletno kravo domače vzreje, odteljeno ali brejo. Repolusk, Razvanje, pošta Hoče. 1223

Knjižico Mariborske mestne hranilnice 35.000 dinarjev kupi hišni posestnik proti točnemu mesečnemu odplačilu cele vrednosti. Ponudbe pod »Zajamčeno« na upravo »Slov. Gospodarja«. 1224

Jesen je primerna za saditev sadnega drevja. V jeseni si izberite najlepša sadna drevesca, prvovrstna in najboljše sorte jabolk in hrušk. Dobite jih v št. Petru pri Mariboru pri Alojziju Knuplež. Cena: Ia 8.- Din, IIa 5.- Din. Pri večjem naročilu popust. 1227

POSESTVA:

Hišico z nekaj zemlje vzamem takoj v najem. Naslov v upravi »Slov. Gospodarja«. 1228

Proda se hiša s 3 sobami, 2 kuhinji, gospodarsko poslopje, velik vrt in 6896 m² polja. Vprašati: Radvanjska c. 10, Maribor. 1223

Srednje posestvo, lepo in dobro urejeno naprodaj. Vprašati: Hoče pri Mariboru štev. 5. 1209

Malo posestvo se išče v najem za večletno dobo. Najemnina se plača takoj v gotovini. Ponudbe na upravo lista. 1202

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

**POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
VONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS**

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

V Celju v manufakturi trgovini Franc Dobovičnik kupite po ceni:

4 m molina za Din 14.—, 4 m belega platna Din 20.—, 4 m oksforda Din 20.—, 4 m kambrika Din 20.—, 4 m cvrnatega blaga za obleke Din 24.—, 4 m podelena za obleke Din 24.—, 4 m kariranega cvirnbarhenda za obleke Din 30.—, 4 m flanele za perilo Din 22.—, 4 m sukna za moške obleke Din 52.—. Flanelaste odeje od Din 20.— naprej, koutri (šivane odeje) iz lastne tovarne od Din 75.— naprej, moške spodnje hlače od Din 10.— naprej, moške srajce od Din 15.— naprej. — Vse perilo iz lastne tovarne! — Na zalogi: Volneno blago do najfinejših vrst. Velika zaloga svile za obleke. Nad 800 vzorcev moškega sukna do najfinejših vrst. Vse vrste blaga za posteljino. Res ugoden nakup Vam nudi tvrdka

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15

Kotle, za kuhanje žganja in perila, bakrene brzoparilnike **Alfa**, obenem tudi s pripravo za kuhanje žganja, si nabavite po ugodnih cenah pri **Jakobu Kos**, kotlarstvo, Maribor, Glavni trg 4, 1218

Vlinsko trsje, sadno drevje in sadne divjake nudi trsnica in drevesnica **Janez Čeh**, Trnovska vas, Sv. Bolek v Sl. gor. 1217

Suhi jesenov les in strugo prodam. Jarenina št. 15. 1206

1211

Podaljšaj si življenje!

Življenje se lahko podaljša, bolezní se lah-

ko preprečijo, ozdravijo; slabi se lahko okrepijo, hirajoči učvrstijo, nesrečni osrečijo!

Kaj se pojavi izza vsake bolezni? Oslabelost živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih reči.

Zadovoljnost

je najboljši zdravnik! So pota, ki te lahko privedejo do dobrega razpoloženja, ožive tvojo čut, te napolnijo z novimi upi in upravo pot ti pokaže razprava, ki jo dobi vsak, kdor jo zahteva takojin

popolnoma brezplačno!

V tej mali priročni knjižici je razloženo, kako se lahko v kratkem času in brez zapreke pri delu živci in mišičje ojačijo, kako se dajo utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeledost spomina, nerazpoloženje za delo in nešteto drugih pojavov bolezní popraviti in odstraniti. Zahtevajte to razpravo, ona vam bo nudila mnogo prijetnih uric.

Poštno nabiralno mesto:

Ernest Pasternack, Berlin SO,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 90.

Volna cenejša!!

Cenejše so sedaj naše znane vrste:

»Kluft«

za nogavice in dolenice

10 dkg Din 12.—

»Tek«

za robce in jopice

10 dkg Din 16.—

»Kordonet«

za pulovarje in telovnike

4 dkg Din 6.50

»Fuldania«

za šale in čepice

5 dkg Din 8.—

C. Büdefeldt
Maribor

Oglasí

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

Glasbila
vseh vrst in tudi ure, britve, nože, škarje itd. nudi tudi letos po skrajno nizkih cenah

Trgovski dom
Sternbecki
Celje št. 24

Zahtevajte ilustrirani cenik zastoj!

Vinogradniki in sadjarji!

Najuspešnejše sredstvo za zatiranje trsnih, sadnih in vrt-
nih škodljivcev je 225

žveplova apnena brozga znamka „Zvezda“

Cene za 20% nižane! — Dobi se v priznani najboljši kakovosti pri tvrdki Anton Jurca naslednik

MILKO SENČAR, PTUJ.

Uporabna navodila na razpolago.

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red!

Veljaven od 7. oktobra 1935

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej D 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema: **TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.**

Klobuke, obleke, zimske suknje, triko perilo, pletene jopiče i.t.d.

nudi ugodno 1146

JAKOB LAH
Maribor, Gl. trg 2

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedajboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1,500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55,000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastoj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

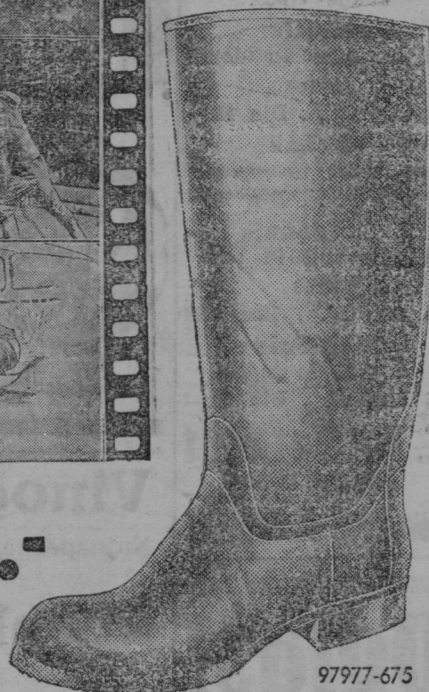
izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila**v Mariboru****Koroška c. 5**

Cekov. račun
št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Inserirajte!**Za dež in sneg****99.-**

97977-675

129.-

28997-693

Za deževne dni kupite našo gumijasto obutev.

Gata**RAZNO:**

Prodaj ali zamenjam ležeč bencin motor.
Uranjek Franc, Planica, Fram. 1213

Sadjarji in vinogradniki! Sadno drevje prvovrstno in trte prodaj ali zamenjam za zrnje ali krompir. Frangež Franc, žaga, Hoče pri Mariboru. 1208

Odpadke železa, kovine, litine ter vsakovrstne stroje kupuje in prodaja po najvišjih dnevnih cenah in vsako množino: Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 867

Hranilnica Dravske banovine Maribor**Centrala: Maribor**

v lastni novi palači na oglu
Gospoke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
.. .. obrestnje najboljše.
Denar je pri njej naložen popolnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem